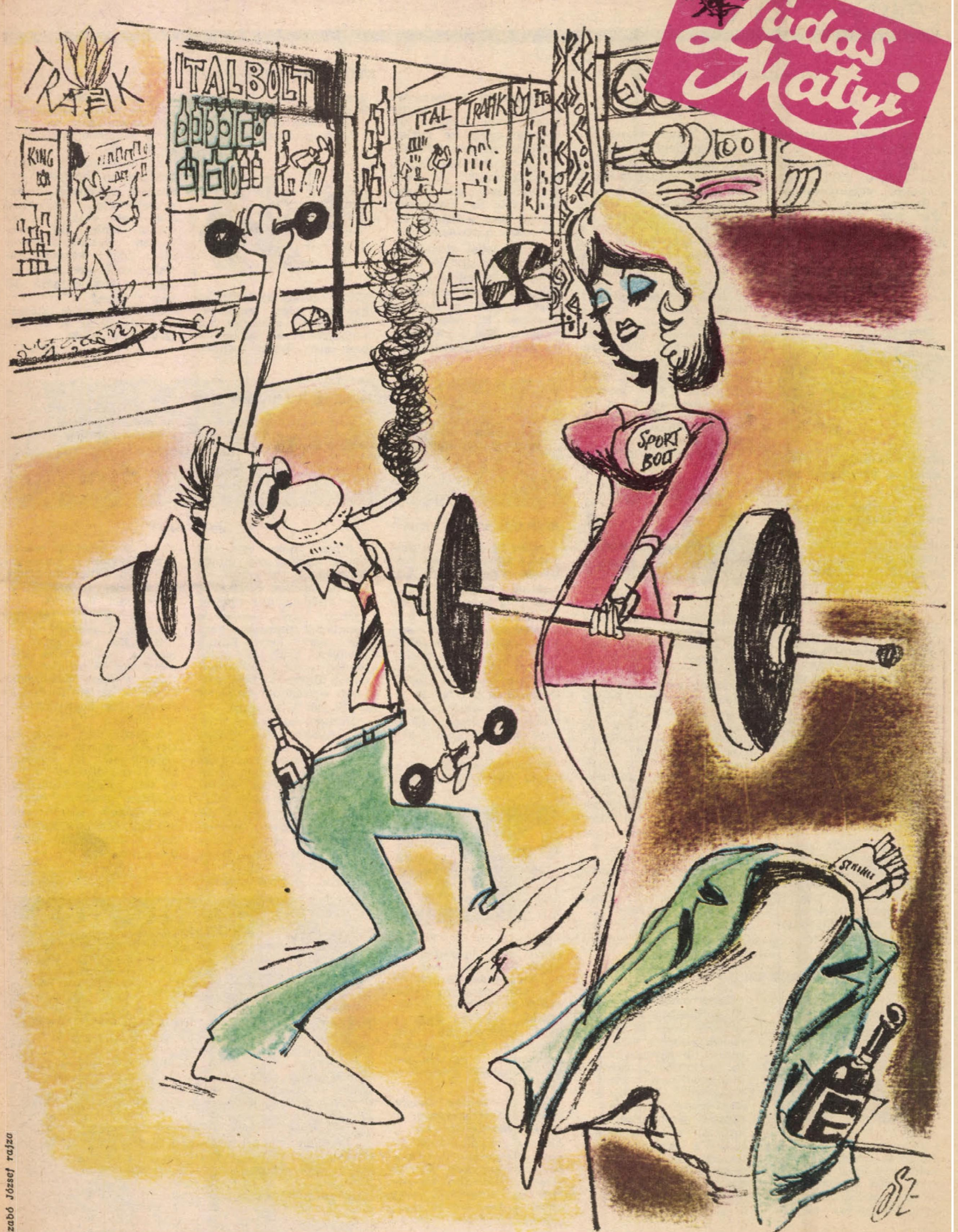
XXX. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. AUGUSZTUS 15.

Ludas Matyi

Szűr-Szabó József rajza

— Kevesebb lesz a bor, gyengébb a dohánytermés, lassan rá kell szoknom az egészséges életmódra...

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Forró nyári vasárnapokon mindenki menekül a fővárosból. A menekülés nem könnyű, mert a legfontosabb vészkijáratokat: a Balaton és a Duna-kanyar felé vezető utakat elzárja az autók hada. Akik bentrekednek a városban, nem találnak maguknak egy tenyérnyi zöldet, vagy egy lavórnyi vizet, mert minden talpa-

latnyi hely foglalt a strandokon, a ligetekben, parkokban.

Van azonban egy titkos zuga a fővárosnak, ahová el lehet menekülni a kánikulánál is kínzóbb zsúfoltság elől. Az út ringó gabonatáblák között vezet (a fővárosban, igen!) a vízig. Van ott fürdőmedence (igaz, áporodott vízzel), csónakház, teniszpálya, sőt megtalálható a főváros legrosszabbul felszerelt, leglassúbban kiszogáló büféje is ugyanott. És minden olyan romantikusan elhanyagolt... De ott legalább nincs tömeg. Csak néhány mindenre elszánt, vagy jobb megoldást nem találó ember keresi fel. Pedig nagyon könnyen megközelíthető helyen van, lehetne belőle felkapott hely, ha egy kicsit áldoznának rá.

S már csak azért is gondolni kellene a jövőjével, mert egyik legnagyobb lakótelepünk: az óbudai közvetlen közelében van ez az elfelejtett, vadromantikus hely: az óbudai, hajógyári sziget...

2

Egyik kedves szegedi olvasónk meglepődve tapasztalta, hogy a virágföld ára hirtelen a duplájára emelkedett. Levelet írt a Ludasnak, próbáljuk kinyomozni, mi lehet ennek az oka?

Sok mindenre gondoltunk, csak arra nem, amit a városi tanács válaszleveléből tudtunk meg, hogy mindenért az iparvágány a felelős. Szegedre ugyanis Sopronból hozzák a virágföldet (ha már messzebbről nem lehet). Korábban vagonban szállították, s helyben csomagolták, azért volt olcsóbb. Most iparvágány hiánya miatt (ők írják így!) át kellett térni a közúti szállításra, ez indokolja a drágulást.

Gondolom, a Szegedi Vá-

rosgazdálkodási Vállalat is búsul emiatt, mert ők sem szívesen kérnek kétszer annyi pénzt ugyanazért a virágföldért. Ám vigasztalódjanak: jó hírt tudunk mondani! Jelentkezett a Pest megyei Tőzegkitermelő Vállalat és közölte, hogy egyik telepén: Csemő-Zöldhalmon bőven „terem" virágföld, abból tudnak adni a szegedieknek is, jutányosabb áron, mint ahogy Sopronból kapják. Csemő jóval közelebb is van Pesthez, tehát a szállítási költség is kisebb lesz. A szegediek, remélhetőleg, kapva kapnak az alkalmon. Hiszen aki a virágföldet szereti, rossz üzletember nem lehet...

(r)

SZÉLVÉDŐ

Zaporozsecünkből ez év áprilisában kitört a szélvédő üveg, az Állami Biztosítótól meg is kaptuk a kártalanítást. Új szélvédőt azonban még sehol sem tudtunk beszerezni. Pesten, a szakboltban, már nem egyszer személyesen is jártunk és telefonon számtalanszor érdeklődtünk, de azt a választ adták: fogalmuk sincs, hogy mikor kapnak belőle. Érdeklődtünk a helyi AFIT-nál, nem egy vidéki szaküzletben is, de sajnos, hiába. Ezúton szeretném a Ludas olvasóit megkérdezni, ki tud valamilyen okos tanáccsal segíteni rajtunk?

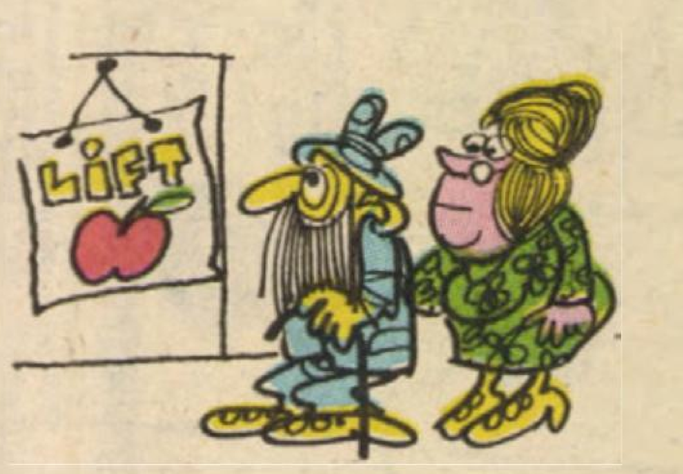
Szabó Gézáné
4033 Debrecen
Rába 31.

NYUGDÍJBA MENT A LIFT

Ismerőseim meghívására felbaktattam a Pálffy György utca 23. számú ház hatodik emeletére gyalog, kalapáló szívvel, kifulladva. Azért kényszerültem a hegymászásnak is beillő gyalogtúrára, mert a kapu alatt tábla figyelmeztetett: *„A lift nem működik, mivel nincs házfelügyelő!!!"*

A ház lakói elmondták, hogy ez év április 30-án nyugdíjba vonult a házfelügyelő, s vele együtt, a jelek szerint, a felvonószerkezet is. Áramtalanították a liftet, s több mint tíz hete kutyagolhatnak a lakók emeletre fel, emeletről le.

Sajnálatos véletlen, hogy a felső emeletek lakásbér-

lői — egy-két kivétellel — beteges, idős emberek: akad köztük szívbeteg, sőt tüdőasztmás is. Ha napjában csak egyszer mennek le az utcára, akkor is legalább százötven lépcsőfokot kell megtenniük. De ezt a túrát napjában többször is megismétlik.

A házfelügyelő hiánya tarthatatlan helyzetet teremtett: csőrepedés, menynyezetbeázás alkalmával nincs, aki elzárja a főcsapot, nincs, aki intézkedjen. Tüzelőszállításkor nincs, aki a központi fűtéshez szükséges szenet átvegye a ház számára. Mi lesz a télen?

Sürgős és gyors intézkedést várnak az V. kerületi IKV-tól a lakók.

f. i.

NEM MÁNDOK, HANEM MÁND

A Ludas Matyiban nemrég szó esett a szentendrei skanzenről. Szeretném annak egyik tévedését kiigazítani: a templom nem Mándokról, hanem Mándról származik. (A torony pedig Nemesborzováról.)

Tisztelettel, egy egykori mándi lakos:
Szabó Sándor
Budapest

SZOLGÁLATI SZAKASZ

Július 21-én este, a Szeged és Miskolc között közlekedő gyorsvonat első osztályú kocsijának első fülkéjét a kalauznő lezárta és kitett egy kézzel írott „Szolgálati szakasz" feliratú cédulácskát. A fülkében két kislány utazott, akiknek nem is volt első osztályra érvényes jegyük. Ugyanakkor a folyosón sokan álltak olyanok, akik kifizették a drága elsőosztályt, mégsem jutott hely nekik.

Mikor Ceglédnél a kalauznő egy ifjú kalauzzal

együtt újból megjelent, az egyik álló utas szóvá tette, hogy tudomása szerint az első osztályon nincs szolgálati szakasz. A kalauznő közölte, hogy ő most szolgálatban van, nem tud ilyen ügyekkel foglalkozni, s az ifjú kalauzzal együtt elvonult a színtérről.

Így hát ezúton vagyok kénytelen megkérdezni a MÁV illetékeseit: hol a helye a szolgálati szakasznak? Helyesnek tartják-e, hogy amikor nem tudnak elegendő ülőhelyet biztosítani az utasoknak, még abból a kevésből is elvegyenek „szolgálati" célokra?

Monos Mihály
Debrecen, Honvéd u. 32.

„FOGLALT!"

Július 20-án este, fél nyolc tájban, egy öttagú társasággal betértünk a siófoki Matróz Étterembe. Az ajtóban álló pincér próbált erről lebeszélni bennünket, mondván, hogy úgy sincs hely. Láttuk azonban, hogy az asztaloknak csak a kétharmadánál ülnek. A többi asztalon viszont ott díszelgett a „Foglalt!" táblácska.

Vártunk egy kicsit, hátha üresedik asztal. Üresedett is, nem is egy, de csak másodpercekre, mert abban a pillanatban „Foglalt!" cédulácska került rá. A társaság egyik tagja megpróbált — minő balgaság! — magyar nyelven értekezni az egyik pincérrel, hely-ügyben. Eredménytelenül.

Ekkor, elővéve középiskolai és egyetemi német tanulmányaim maradványait, én álltam az előbbi pincér elé, s elrebegtem, hogy öten vagyunk, szeretnénk leülni, rendelni valamit. A pincér meghajolt: „Ein moment!" — mondta választékos németséggel — azonnal asztalhoz vezetett bennünket, s máris három kiszolgáló termett ott, hogy óhajainkat lesse.

Tudom: régi trükk ez. De még mindig beválik.

Egyébként fél nyolctól fél 11-ig időztünk ott, s ez alatt megfigyeltük, hogy egyetlen magyar vendég sem kapott asztalt, csak külföldi, pedig az asztaloknak a fele szinte állandóan üres volt.

Cs. T.
bányamérnök,
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

„Borbélyötperc, sőt több" című cikkük nyomán vizsgálatot folytattunk a Népköztársaság útja 45. szám alatti üzletünkben. A jelenlevő műszak dolgozóit és vezetőjét felelősségre vontuk. Azzal védekeztek, hogy több előre bejelentett vendégük volt és ezért fordulhatott elő, hogy a cikk írója ilyen fogadtatásban részesült.

Ez a védekezés semmi esetre sem fogadható el. Minden esetben a betérő vendéget udvarias, előzékeny fogadtatásban kell részesíteni. Amennyiben van dolgozó, aki szabad — függetlenül attól, hogy van-e bejelentett vendége, de még nem érkezett meg —, köteles a betérő, be nem jelentett vendéget fogadni és őt kívánságának megfelelően ellátni.

A vendég panasza, észrevétele jogos volt, az ilyen udvariatlan magatartás ellen következetesen harcolunk.

Az üzlet vezetőit és dolgozó társaikat szigorú figyelmeztetésben részesítettük.

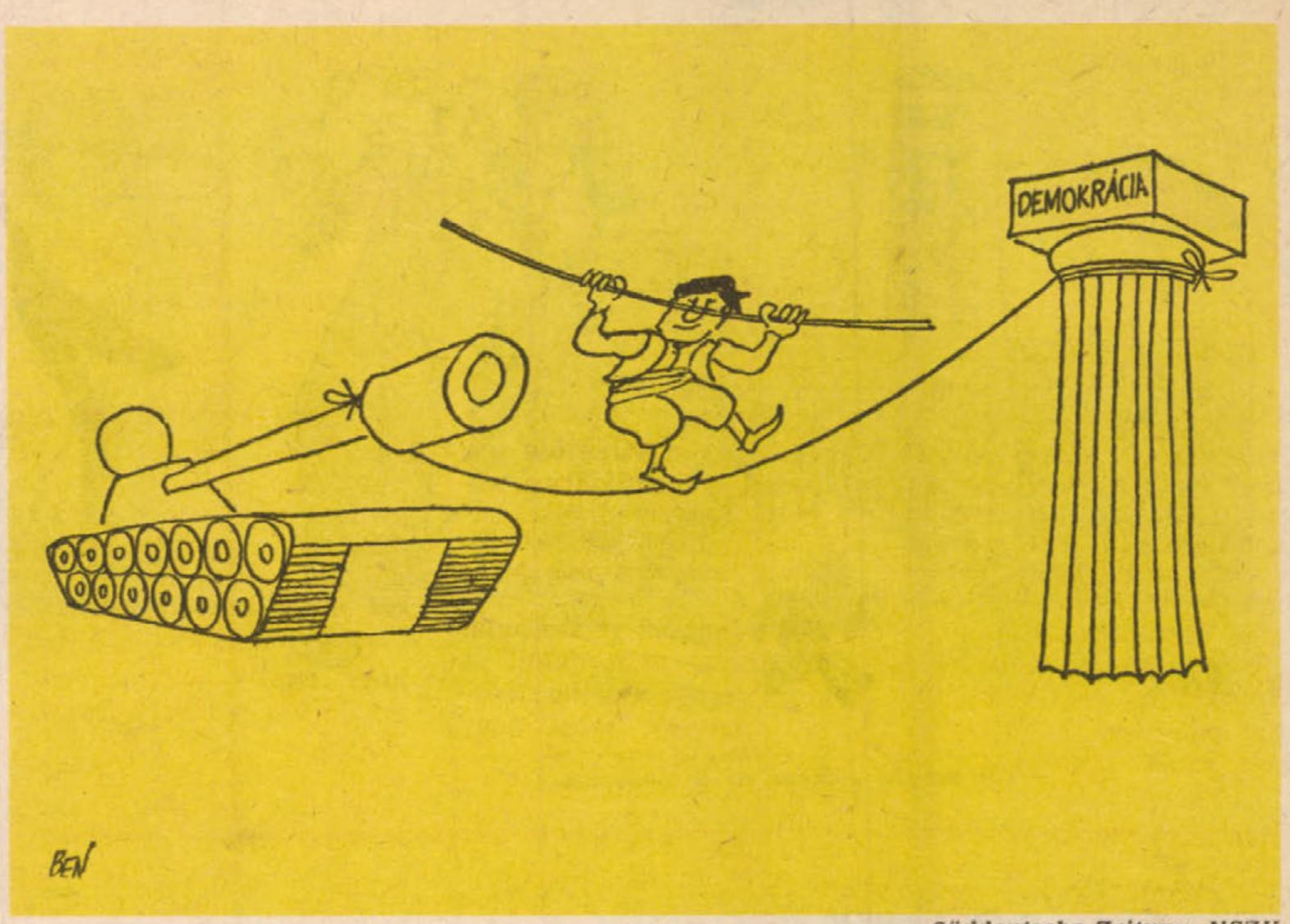
Szövetkezetünk vezetősége messzemenően köszönettel fogad minden bírálatot, amely az üzleteinket látogató közönségtől hozzánk érkezik.

Koller Oszkár
term. csop. vez.
„Divat" Fodrász Szövetkezet

MAI GYEREK

GÖRÖG EGYENSÚLYOZÁSI KÍSÉRLET

Süddeutsche Zeitung, NSZK

KÖLCSÖNZŐ

Nagyon meleg nap volt, az első pillanatban a kánikulának tulajdonítottam azt, hogy a betűk táncolnak a szemem előtt. Ugyanis egy kis reklámkártyát hozott a posta, és a kártyán ez állt:

GYERMEK-KÖLCSÖNZŐ MEGNYÍLT! ALKALMI GYERMEKEK, NÉHÁNY ÓRÁRA IS! SZÉLES VÁLASZTÉK, CSECSEMŐTŐL GIMNAZISTÁIG! MEGFELELŐ GYERMEKET — MEGFELELŐ ALKALOMRA!

HUDÁK, KŐSÓKÖZ 3.

Az aláírásra viszont kinyílt a szemem: már tudtam, hogy nem a nagy meleg tréfált meg. Az én Hudák barátom ötletei semmiféle kánikulai agyrémhez nem mérhetők! Lemondtam hát a strandról, hogy helyette megnézzem a főváros első gyermek-kölcsönzőjét, melyet nem volt nehéz megtalálni. A gyermekricsaj, mely már az utcán eligazított, egy negyvenes erősségű földrengésbe oltott madárház hangjaira emlékeztetett.

Amikor beléptem a helyiségbe, Hudák lakásába, éppen egy kislányt és két kisfiút adott át egy jól-öltözött házaspárnak, akik hálálkodva vettek búcsút Hudáktól.

— Tehát egyelőre negyvennyolc órára kérik — parolázott a házaspárral Hudák —, amennyiben szükség lenne rájuk tovább, tessék nyugodtan megtartani őket, majd ha visszahozták, elszámolunk. A kezelési utasításokat eltették?

— Eltettük — mondta az asszony — és még egyszer köszönjük!

— Egyáltalában nem érdekel az elbeszélésed a kölcsönződ létrehozásáról, sem a hozzá kapcsolódó elméleted — intettem le a barátomat, amikor széles mosollyal üdvözölt. — Azt mondd meg, mire vitte el ez a házaspár ezt a három darab, négy és tíz év közötti, első látásra is szörnyeteg, eleven csemetét?

— Csak a válaszra szorítkozom, ha ez az óhajod — felelt Hudák. — Nos, Zeberényiék, az itt látott kedves házaspár, estére távoli rokonok érkezését várják Jugoszláviából. Ezért úgy döntöttek, hogy három gyermekük lesz — az érkezők erről mit sem tudnak — és ilyen körülmények között a legjobb idegzetű vendég is a szállodát választja, legfeljebb az első éjszakát tölti a pesti rokonnál. Három igen eleven gyermeket adtam nekik, a két kisfiú anynyira vásott, hogy egész augusztus végéig elő vannak már jegyezve. Zeberényiéknek is csak azért adtam, mert régi ügyfeleim.

— Kölcsönöztek már máskor is gyermeket tőled?

— Már többször — bólintott Hudák. — És rendszerint csak néhány órára, ez a legkifizetődőbb nekem is. Zeberényiné például a múlt héten úgy jutott be egy hivatalba, ahol máskor félnapokat várattták, hogy kikölcsönözte tőlem az unokahúgom Kálmánkáját, akinél rosszabbul nevelt kölyköt találni sem lehet és már a negyedik óvodából tanácsolják el. Hát a Zeberényiné a Kálmánkával ment be a hivatalba, az ügyét intézni, és a folyosón Kálmánka úgy viselkedett, hogy soron kívül behívták az asszonyt és öt percen belül a kezében volt a kérelme, pecséttel, aláírva. Én minden gyerekhez mellékelek használati utasítást, egy kis jellemrajzot, hogyan lehet a gyermeket a leghelyesebben használni. A fáradozás, amit a gyermek jelent, bőségesen megéri a gyermek segítségével elért eredményeket.

— Csak rossz kölyköket kölcsönzöl? — kérdeztem kíváncsian.

— Nem feltétlenül — mosolygott Hudák. — Angyalt is kaphatsz, ha tetszik. Például a Mitfárer-ikrek, két igazi kisangyal, kölcsönzésével bármelyik hétvégi vonaton ülőhelyet kaphatsz, a mozipénztárnál úgy engednek előre, hogy a kicsikre sem kell vigyáznod, mert kézről kézre adják, soroljam még tovább?

— Ne sorold! — szakítottam félbe, hanem jegyezzél elő holnapra. Ezt a két kisangyalt, ha lehetne!

— Milyen célra? — tudakolta Hudák.

— Pénzt akarok kölcsönkérni — tájékoztattam. — A szomszédomban lakik valami öregasszony, özvegy Neandertál Zsigmondné, attól. Azt mondják, teli van pénzzel és imádja a gyerekeket.

Hudák megértően bólintott:

— Viheted a Mitfárer-ikreket!

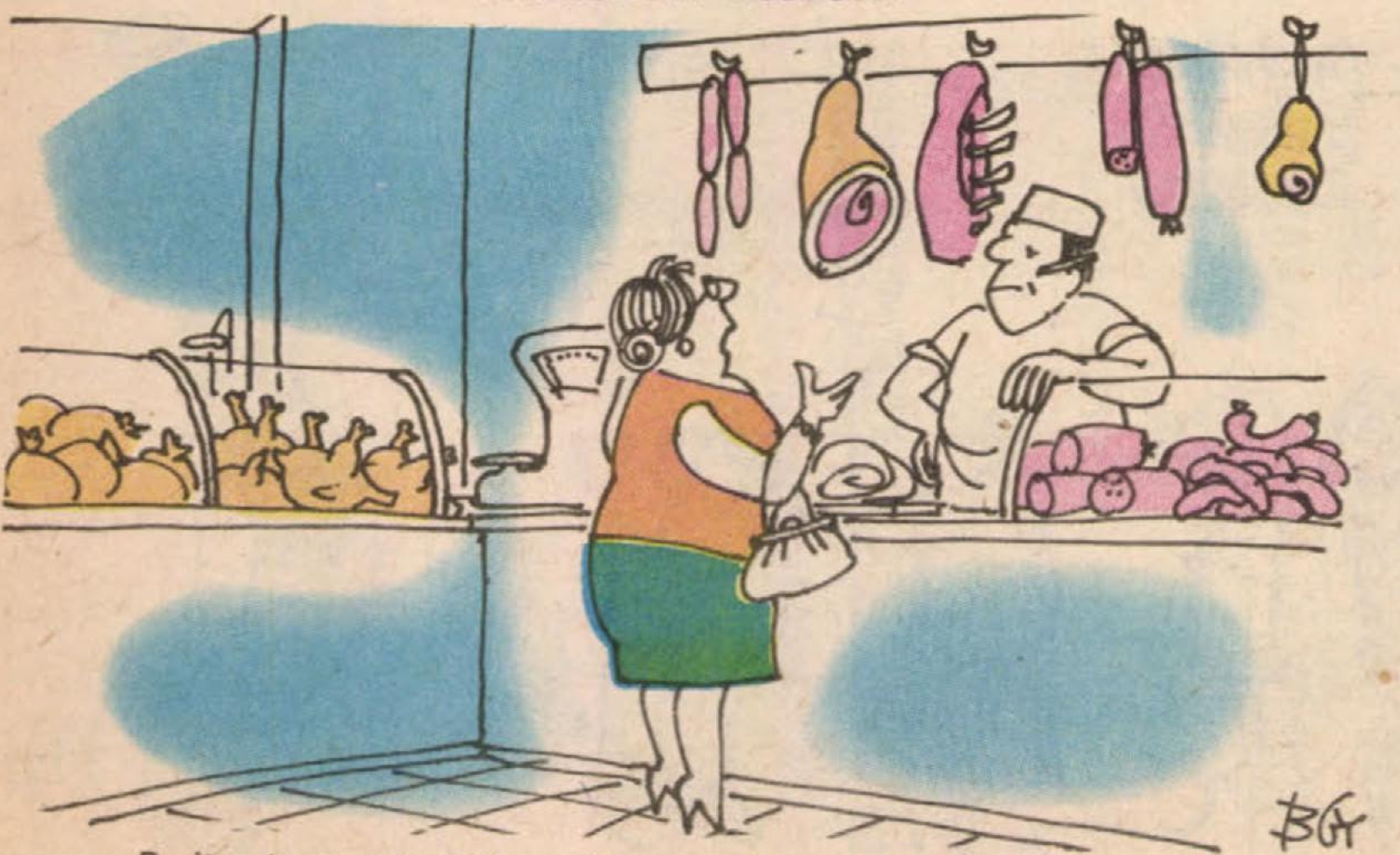
*

— Mennyi pénzt adott? — kérdezte másnap Hudák.

— Egy vasat se! — közöltem bosszúsan. — Tudod kiket vittem el az öregasszonyhoz? A saját unokáit!

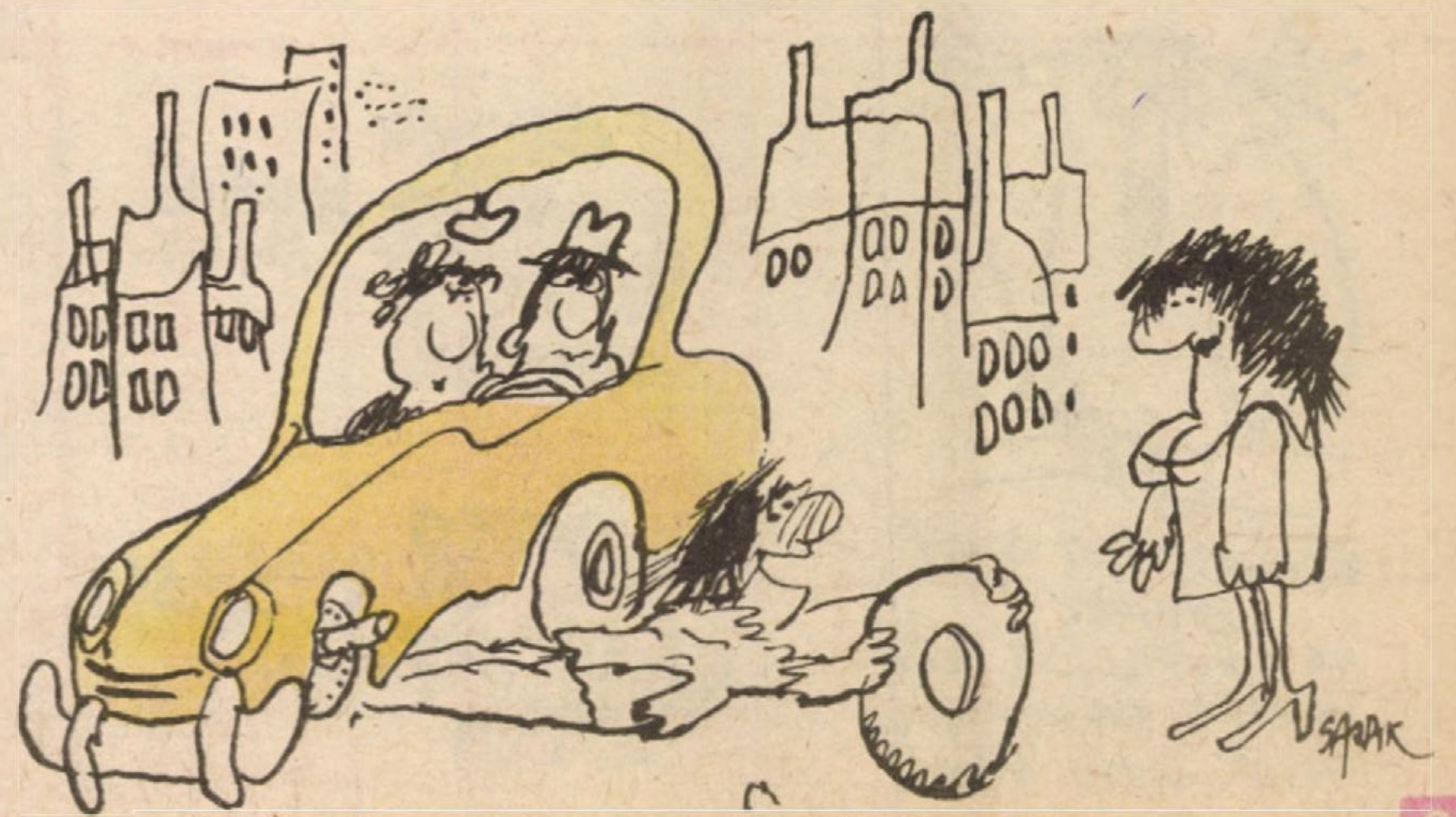
Somogyi Pál

TÁJÉKOZOTT ASSZONY

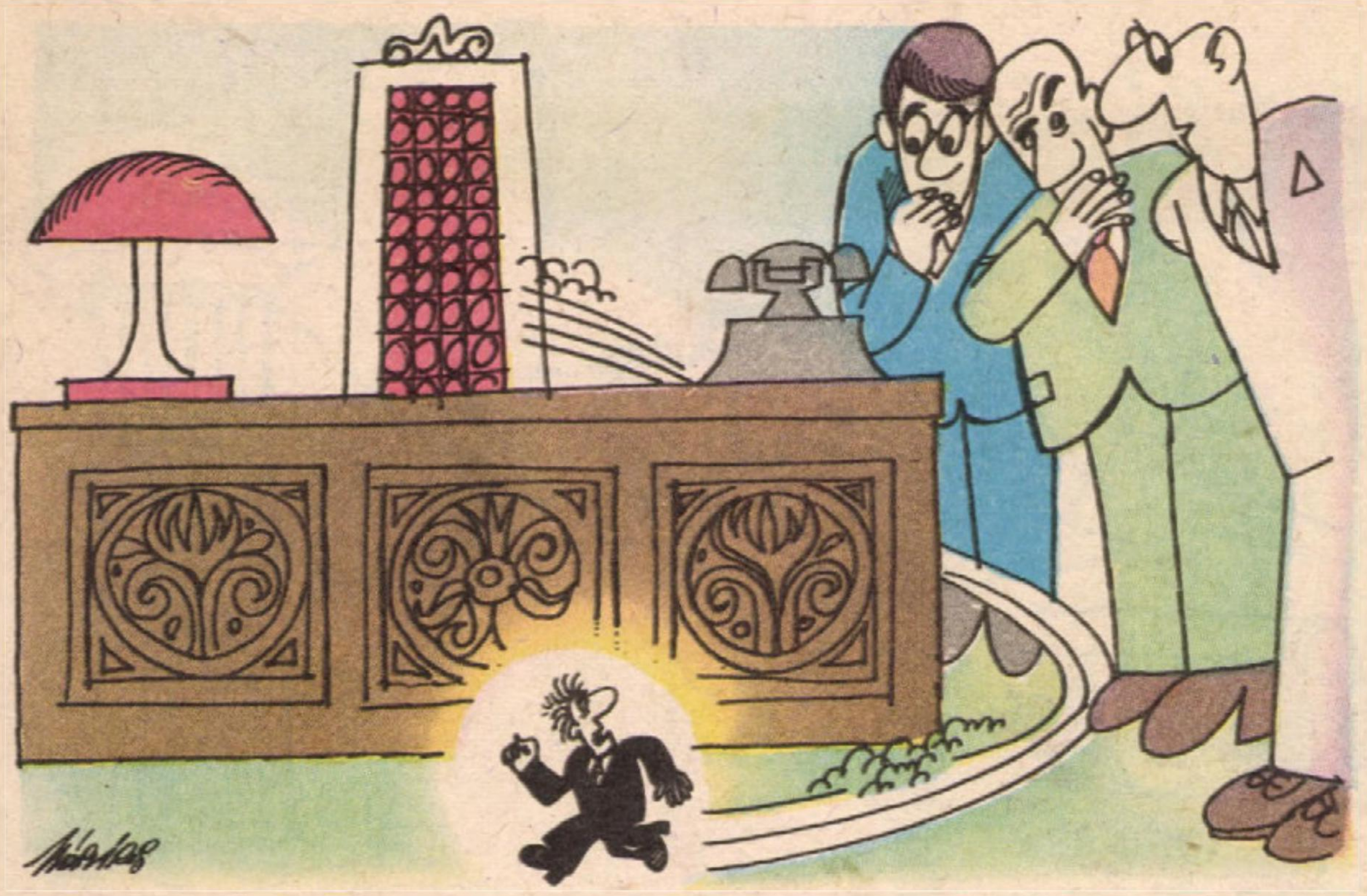
– Pedig én azt hallottam, hogy a Közös Piac hagyott nekünk egy kis bélszínt..

VIGASZDÍJ

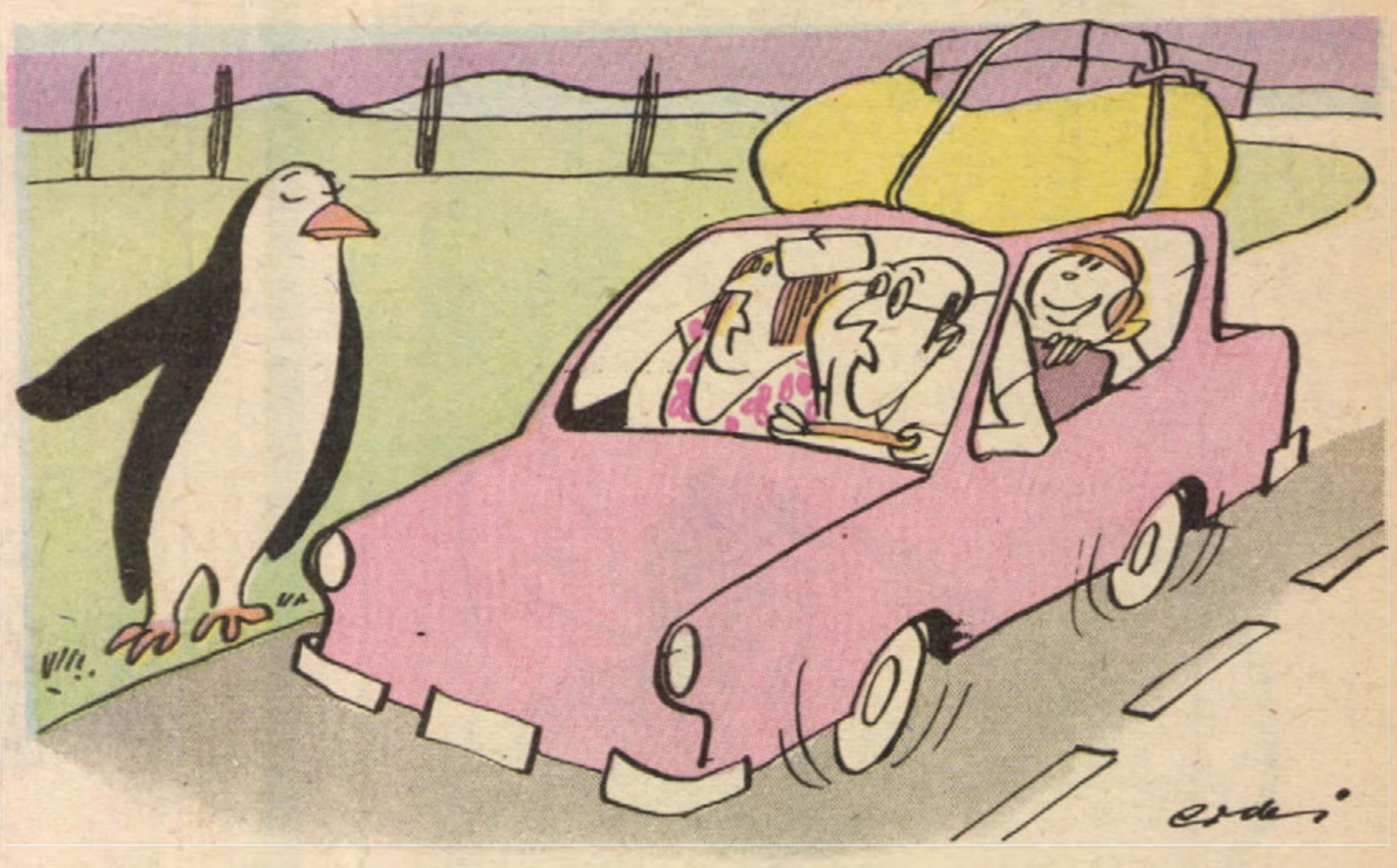
– Azt mondja a vezető, hogy kárpótlásul, amiért elgázolt, megkapom ezt a kereket.

CSODA

– Túl magas nekem ez a beosztás...

ROSSZ ELŐJEL

– Félek, hogy nem lesz tartós a nyár...

Levélváltás az arcpirulásról

Kedves Szerkesztő Úr!

A Népszavában olvastam a Kecskeméti Aranyhomok Szálloda cukrászdai dolgozóinak és a szálló vezetőinek munkaügyi vitájáról. A cukrászda hat eladónőjét és felszolgálóját az edények mosogatására kötelezték, amiért ők havi 200 forint fizetéstöbbletet igényeltek. Ezt utólag meg is kapták. Az ügy kezdetén azonban a szálloda munkaügyi előadója azt mondta a dolgozóknak, „ha nem tetszik, elmehetnek, majd felveszünk másokat". Amikor ezt a beosztottak a munkaügyi előadónak a szemébe mondták — mint a cikkben olvastam —, a munkaügyis „arca elvörösödik és néhány erőtlen mondattal próbál védekezni. Eredménytelenül."

Egy másik ügyben a dolgozók állítására a szálloda igazgatója azt mondta, hogy „ez nem felel meg a valóságnak". A szembesítésnél most az igazgató arca vörösödött el.

Az ügy részletei nem érdekesek, és csak azt szeretném tudni: mitől és mikor vörösödik el általában a különböző szintű vezetők arca?

Kedves Olvasónk!

Hogy ki mitől és mikor pirul el, azt nagyon nehéz meghatározni, ez egyaránt érvényes vezetőre vagy nem vezetőre. De maradjunk a vezetőnél. Ha a vezető izgulékony, ha rossz az idegrendszere, akkor is elpirulhat, ha egyáltalán nincs vaj a fején. Ha jó az idegrendszere, még akkor sem vörösödik el, ha súlyos mulasztás, vagy akár jelentősebb visszaélések terhelik. Az ilyen ember még a bíróságon sem pirul. Esetleg még akkor sem, ha állandó állami felügyelet mellett tölti le a rászabott büntetést.

Könnyen elvörösödhet például annak a vezetőnek vagy akár másnak is az arca, akinek a családi ügyeit idegenek szellőztetik, azaz pletykálnak róla és erről a jóakaróitól értesül. Ha például feleségének vélt vagy valódi randevújáról, esetleg 16 éves lányának balatoni kalandjairól „tudod, hogy jó barátod vagyok" megnyugtató bevezetés után értesül. Esetleg akkor is mélyen elpirul, ha arról hall, persze kerülő úton, hogy ő mint főnök, visszaél a hozzá beosztott nők helyzetével, sőt vállalatának egyik csinos gépírónőjét vele kapcsolatban emlegetik. Ennél csak az borítja még inkább bíborba az arcát, ha kolléganője mellőzi őt, hallani sem akar róla, inkább kilép a vállalattól.

Nem vörösödik el azonban például annak a vezetőnek az arca, aki megszokta, hogy környezetével nyersen és durván bánik. Ez már fel sem tűnik neki a saját orcáján, beosztottjain sem látja ezt, ugyanis csak nézi őket. Nem érdekli, hogy a dolgozónak mi a véleménye: megbántotta-e vagy sem? Ő mindenképpen megmondta a magáét, pirulás nélkül. Van, aki elpirul, ha nem mond igazat és elvörösödik, ha rajtakapják a hazugságon.

Amint látja, kérdésére néhány példát ki lehet ragadni a sok közül, de arra, hogy általában mitől és mikor vörösödik el a különböző szintű vezetők arca, nem tudok válaszolni. Ha a kérdését az újságcikkben felvetett esetekre redukálom, válaszom a következő: nekem nagyon tetszett az, ahogyan újságíró kollégám árnyalt és finom fogalmazásban megírta, hogy a munkaügyi előadó és az igazgató egyaránt elvörösödött. Nyilvánvalóan mindketten szégyellték magukat az ügy miatt! Ez már biztató jele annak, hogy a jövőben többet törődnek a beosztottakkal. Ez pedig — még ha ismétlésnek hat is —, a széles körű üzemi demokráciának legalább egy parányi követelménye.

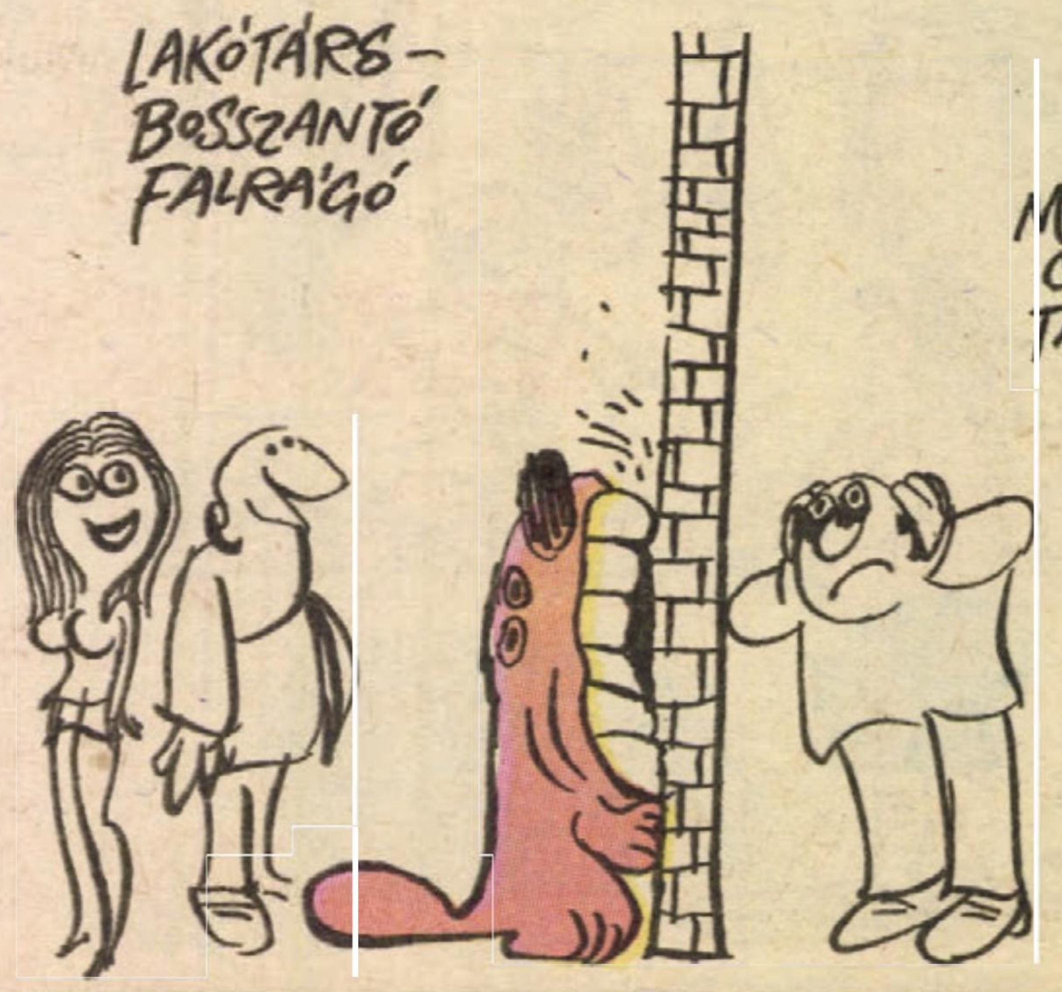
Földes György

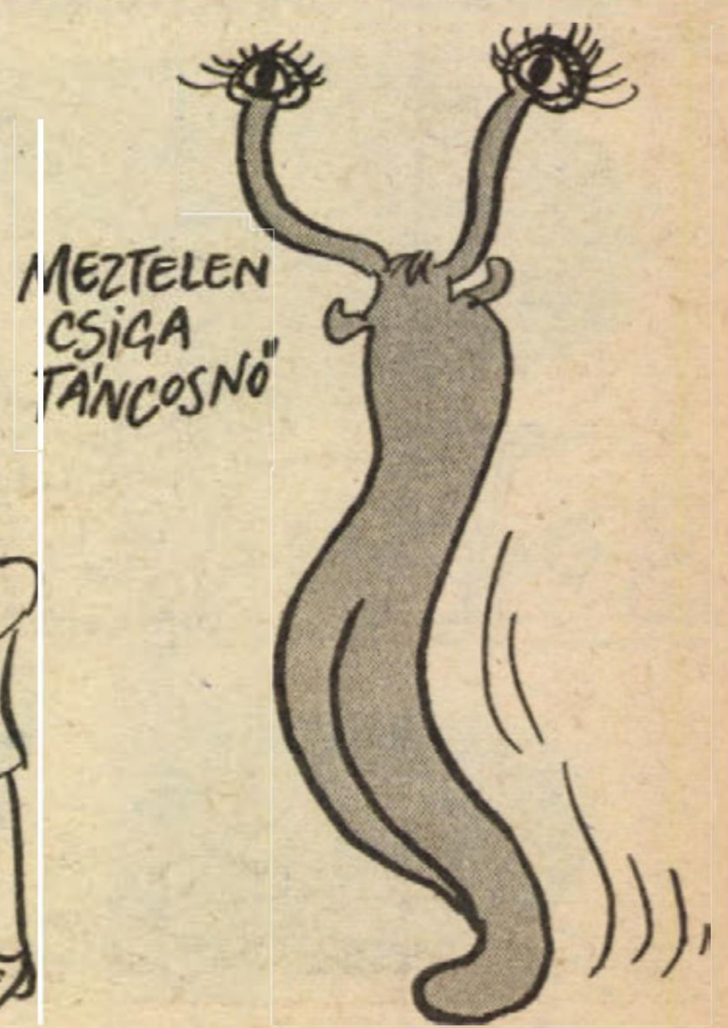
SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

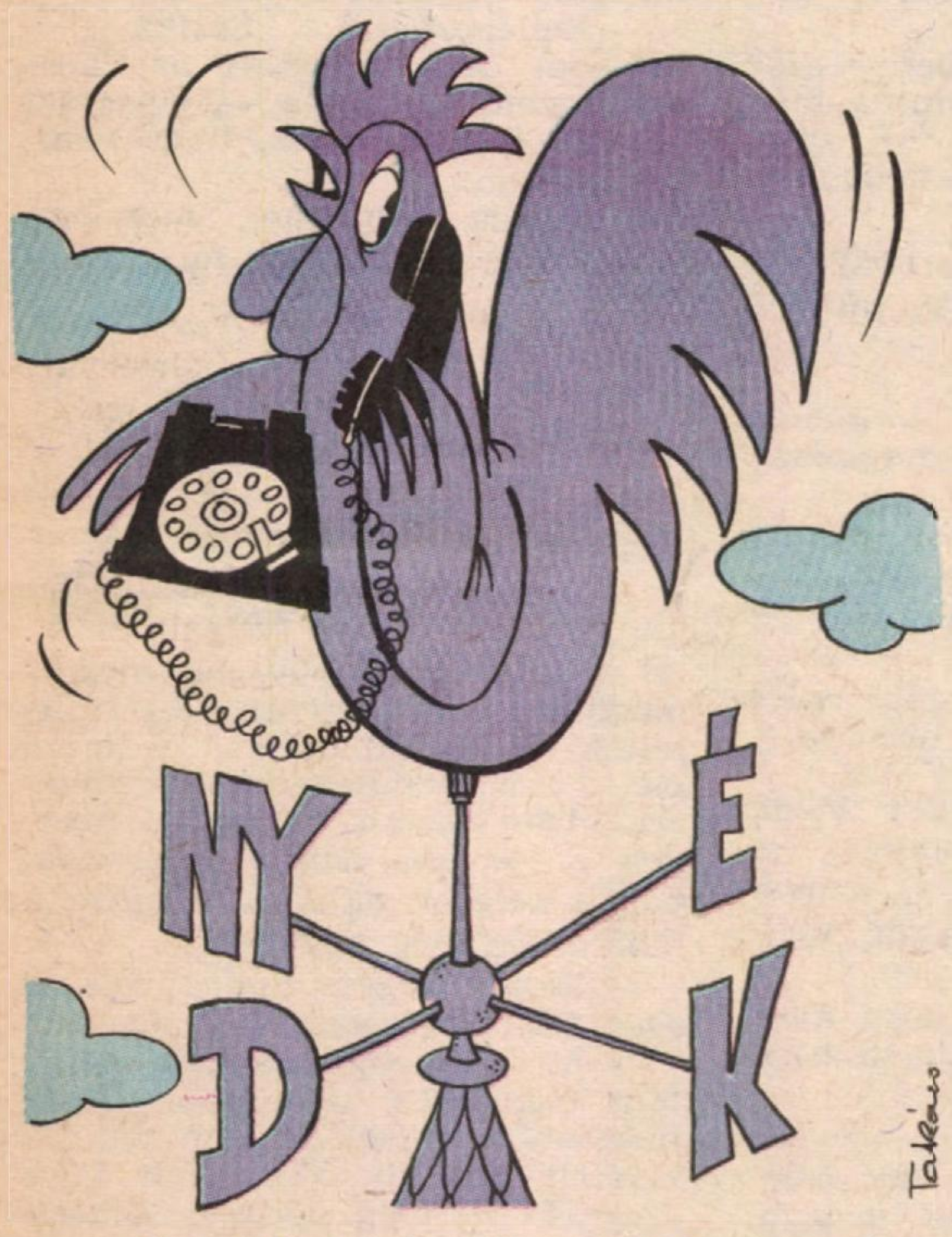

LELKES HORGÁSZ

– Mégis neked lesz igazad, anyukám, ide még csak tervezik a halastavat!

BIZONYTALAN SZÉLKAKAS

– Meteorológia? Tessék mondani: merre forogjak?!

AKTUÁLIS KIFOGÁS

– Ilyen nagy hőségben kell valami védőital az embernek!...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

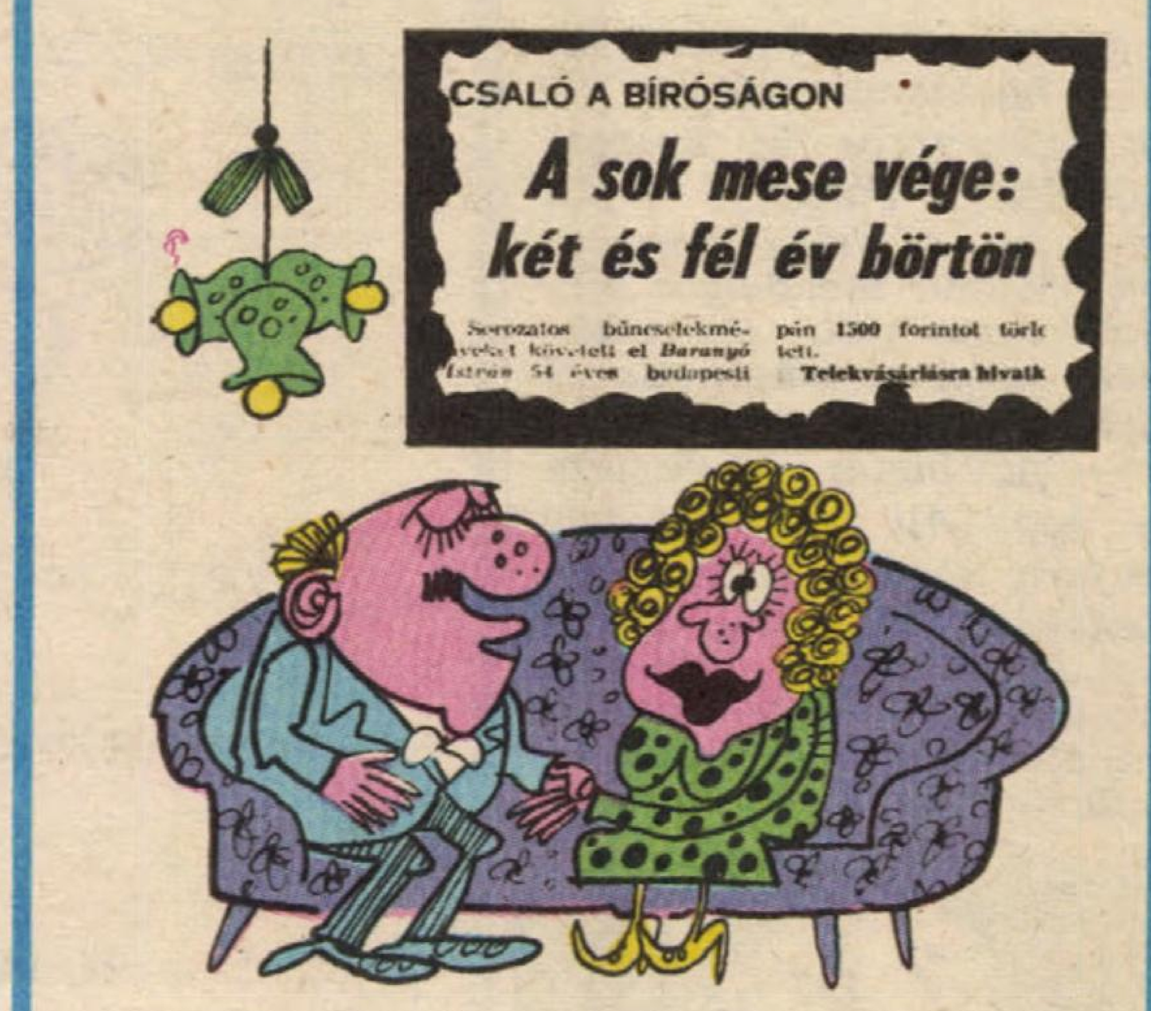
– Elmúlt a világbajnokság... Jönnek a szürke hétköznapok.

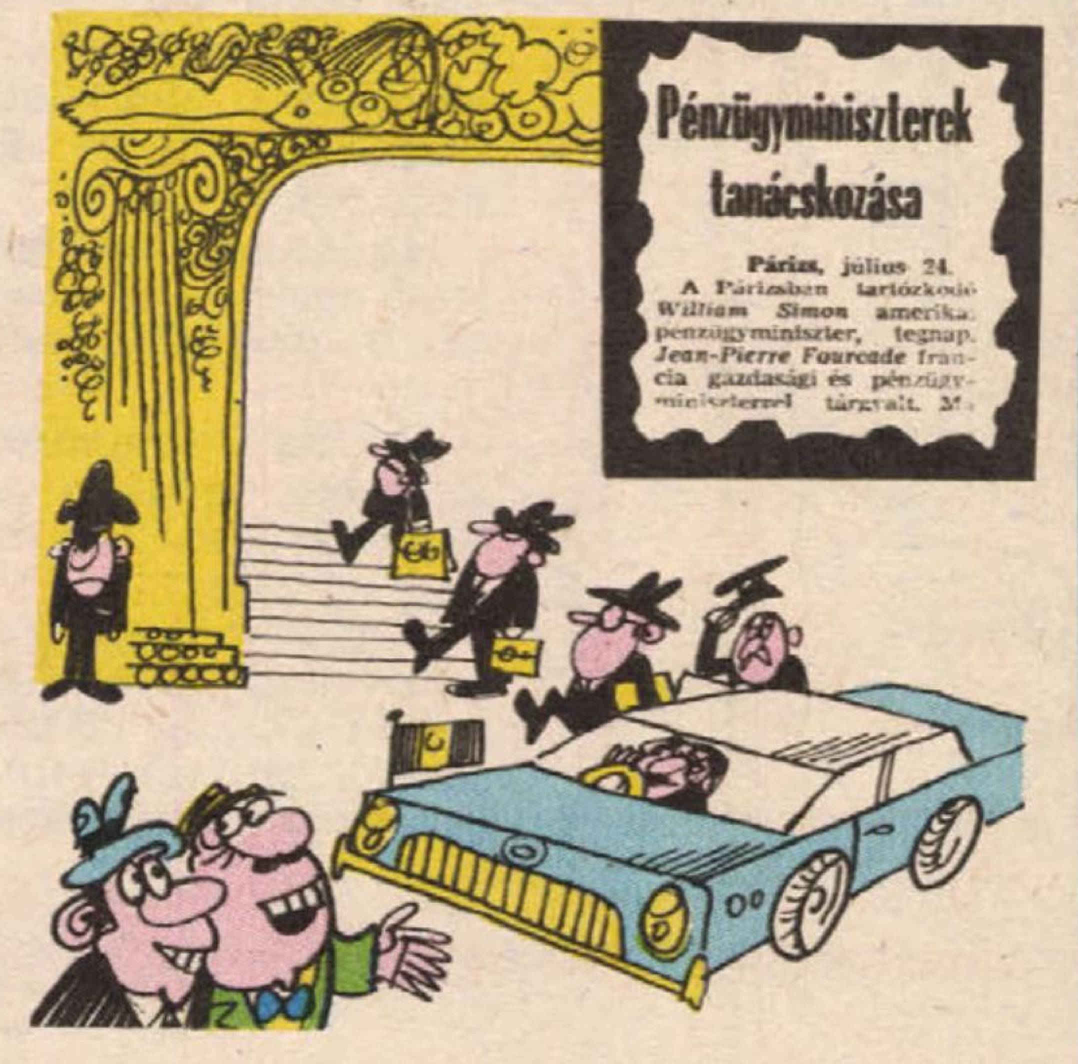
– Vigyázat, kolléga, ez nem vendég, hanem ellenőr. Nincs benne semmi alázat.

– Hűha, ezek kiszúrták, hogy önkéntes véradó vagyok!

– Bevallom kegyednek, hogy én vagyok a mesebeli királyfi, csak pár ezer forint kellene még egy fehér paripára.

– Mit keres itt a híres csillagász?
– Árszakértőként hívták meg.

– Először is vegyenek tízezer téglát és egy nagy doboz idegcsillapítót...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Asszonyom – mondja az orvos a beteg vizsgálata után –, ne adjon a kedves férjének erős kávét, mert az nagyon felizgatja.

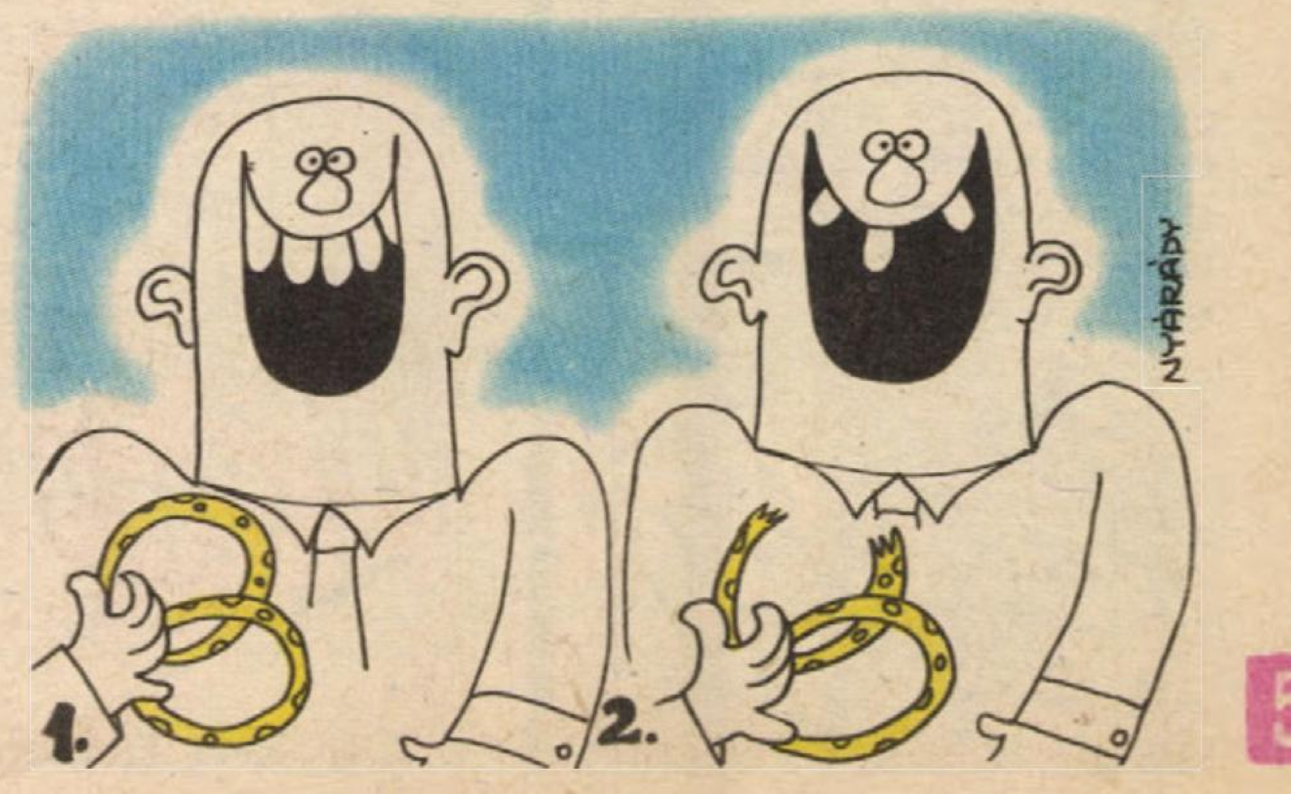
– Doktor úr kérem – feleli az asszony –, ha gyenge kávét adok neki, attól még izgatottabb lesz...

•

Két ittas ember botorkál egy fa körül. Egyszer csak az egyik megszólal:

– Ne csüggedj, komám! Nemsokára kikerülünk ebből az erdőből!

MOZIBAN

TRIBÜN

Érdekes karriert futott be Jan Jongbloed. Harminchárom éves fejjel, kiscsapatból, szinte véletlenül került be a holland válogatottba, a VB-n remekül védett s most a világ legjobb klubja, az Ajax igazolta.

— Teljesen át kell állnom — mondta. Az Ajaxnál minden másképp lesz. Ha jól védek, győzünk, ha közepesen védek, győzünk s ha rosszul védek — akkor is győzünk.

Szeptember elején Kinshassában vívják a profinehézsúly új szuperdöntőjét, a Foreman — Ali meccset. A felek ilyenkor már ritkán mondanak szépet egymásról, Foremannek azonban mégiscsak el kellett ismernie valamit.

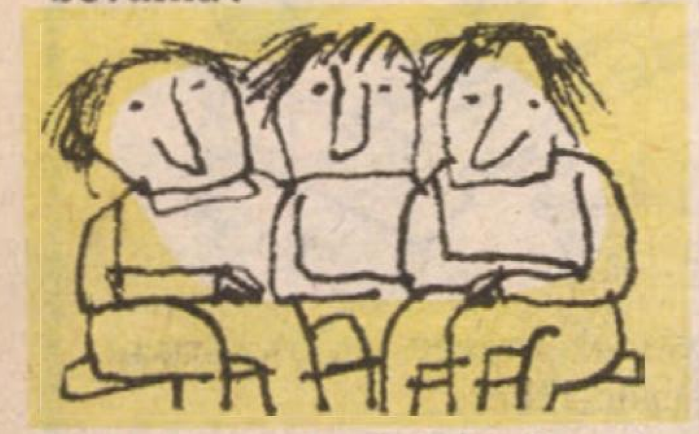
— Az biztos — mondta — hogy Ali rettenetes felhajtást csap a reklám érdekében. Jön, megy, szónokol, intézkedik. Egyszer majd leszáll a New York-i repülőtéren három gép és valamennyiből Ali lép elő.

Bruce Thomas, a Toronto Metros labdarúgó-csapatának tulajdonosa nem akármilyen üzletember. Legújabb ötlete: a csapat hazai mérkőzésére nemcsak hogy ingyen engedi be az elsőnek érkező ezer tizenhat évesnél fiatalabb fiút, hanem fejenként még egy-egy dollárt fizet is nekik.

Profiszúrkolók.

Lehet, hogy nálunk is beválna?

Az angol ökölvívó szövetség vezetőedzőt keresett. Egy harmincnégy éves asszony is beadta az önéletrajzát:

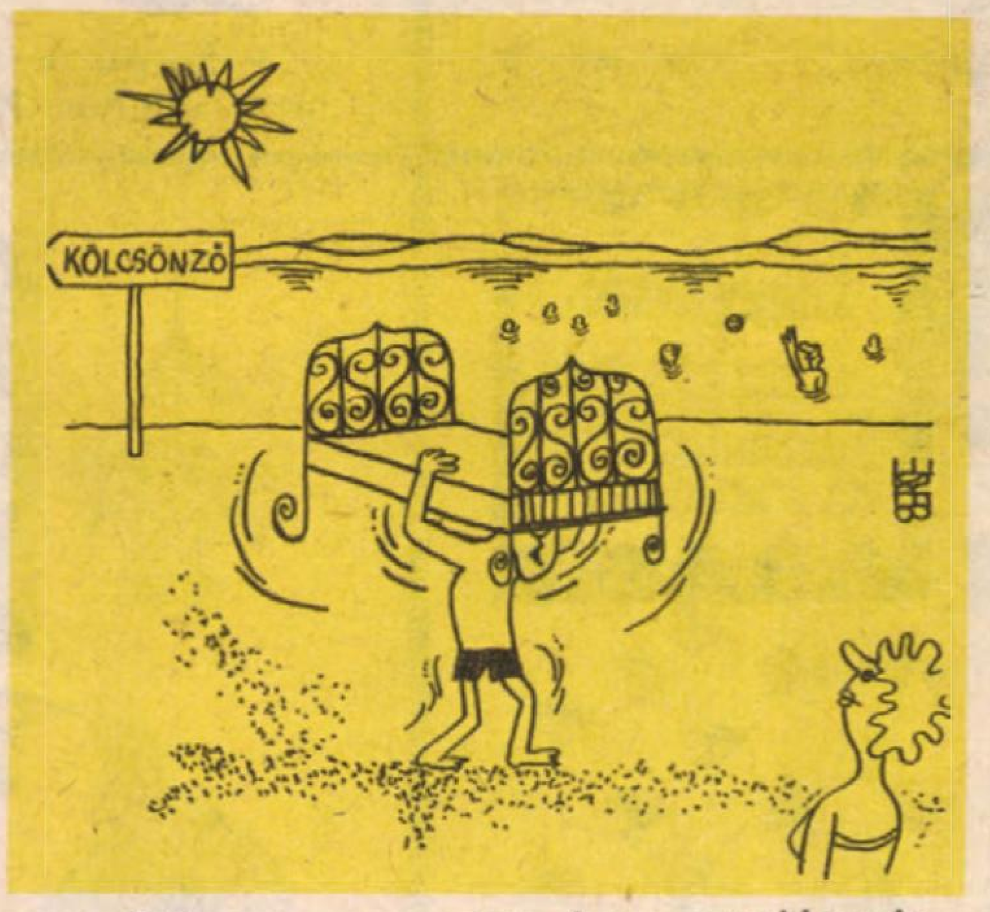
— 160 centi magas vagyok és 47 kiló. Kitűnő erőben érzem magam s a férjemmel gyakorta vívok többmenetes edzőmérkőzéseket. **(p. p.)**

KÖRNYEZETVÉDELMI SZOLGÁLAT

VASÁRNAP

– Szívem, a nyugagy és a gumiágy is elfogyott...

HIHETETLEN ESET

– Halló! Egy forint visszajár!

A BIZTATÁS

Az ember gyönge, gyarló, sőt esendő, s emiatt — némelyikük — hol az egyik, hol a másik kórházban vendégszerepel egy műtőasztalon. Én sem vagyok különb. Éppen most hozza a nővérek legszebbike, Sárika, a parányi fecskendőjét.

— Ne féljen, fiatalember — szól hangja olyan édesen, mintha Mozart komponálta volna —, csak egy tűszúrás az egész. Annyit érez majd, hogy becsípett.

— Bevallom őszintén, hogy én már akkor részeg voltam, amikor a szeme közé néztem.

Erre belémszúrt.

— Valóban nem fájt — mondtam —, ám könnyen megvigasztalom magam.

— Ugyan mivel?

— Azzal, ha a fűbe harapok, éjfélkor meglátogatom. Persze, ha megengedi.

Sárika elnevette magát, mert nemcsak szép, hanem természettudományosan is képzett volt.

— Tudja mit? — fordult felém. — Gyógyuljon meg mielőbb, és ne éjfélkor látogasson meg, hanem fényes nappal. Ha talpra áll, megbeszéljük. Kezet rá.

Mondanom sem kell, hogy most már nemcsak a kés, hanem bárd alá is feküdtem volna.

*

Amikor felébredtem, más kórteremben szedtem össze magam. Semmiképpen sem éreztem szépnek az életet.

— Hol van Sárika? — kérdeztem magamban. Aztán mintha valaki messze, például a Holdban gyufát gyújtott volna, némi fény derengett a fejemben. Persze, Sárika azon az úton teljesít szolgálatot, amelynek a műtő a végállomása. Világos tehát, ha újra akarom látni Sárikát, talpra kell állnom és fel kell keresnem a végállomás előtt, hogy szaván fogjam.

*

Hamarosan eljött a nagy pillanat. Meggyógyultam, hurrá! Sárika szeme közé nézhetek, éljen!

— Emlékeztetem, Sárika — kezdtem dadogva, mert az ékesszólás nem kenyerem —, ugye, azt mondta Sárika... azt, hogy megbeszéltük...

— Persze, mondtam, mondtam — trillázta könnyedén, mint valami koloratúrénekesnő —, hogyne mondtam volna, hiszen azért állítottak utolsó állomásnak a műtő elé. Tudja, fiatalember, az emberek olyan keserű ábrázattal mennek a kés alá. Ám a gyógyulásban a betegek akarata is nyom a latban. De még mennyit!

— Szóval kegyes csalás volt az egész? — kérdeztem csalódva.

— Az, mégpedig indokolt, lélektani csalás. És ami magát illeti, fiatalember, magával sem tehetek kivételt. Mert ha mindenkit össze akarnék gyűjteni, akinek műtétje előtt biztatásul könnyelmű ígéretet tettem, akkora hálószobámnak kellene lennie, mint az Operaház. A valóság pedig az, hogy mindösszesze én férek el benne, a férjem, meg a kisfiam.

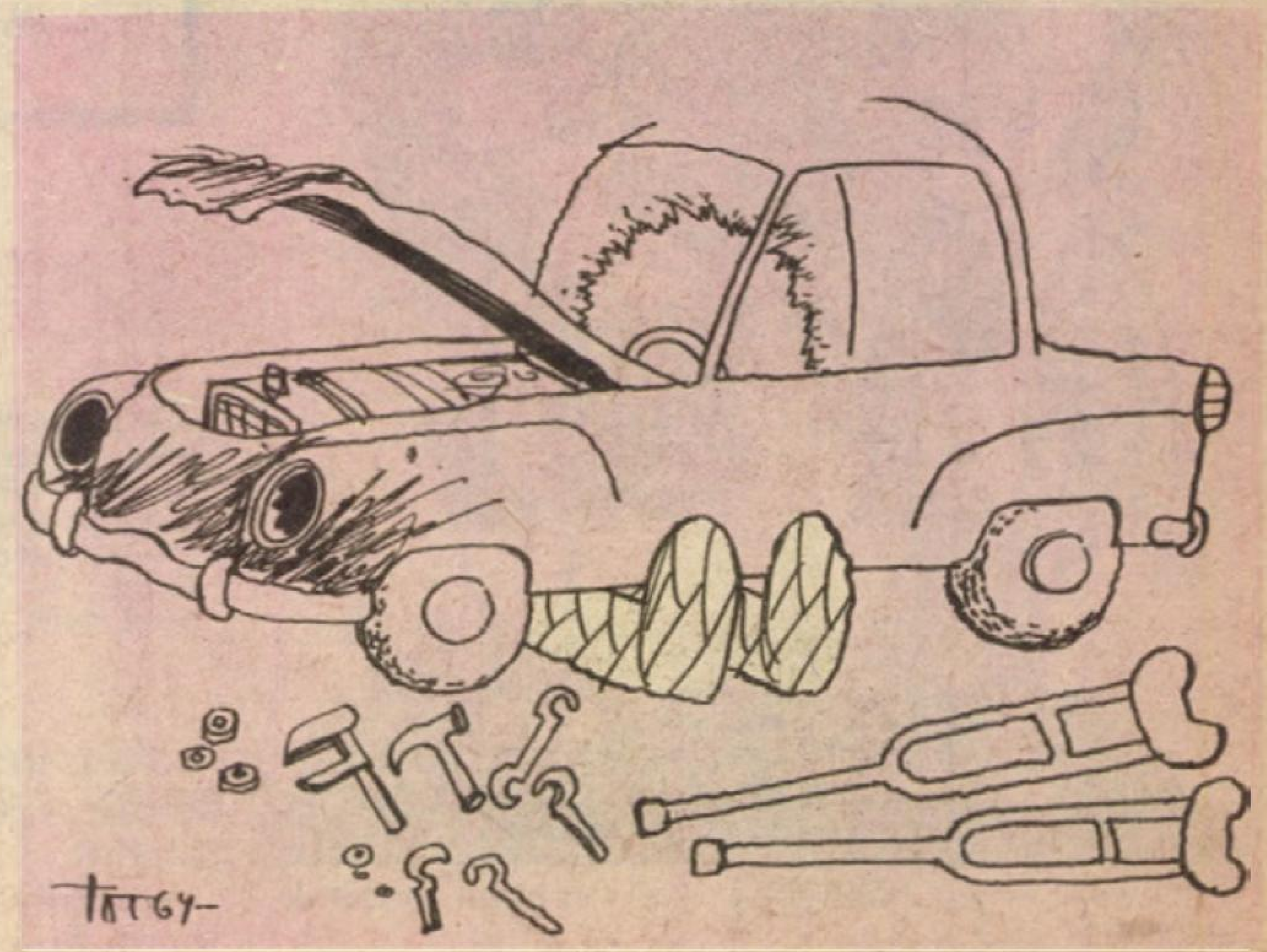
Szűts István

MINDENT A GYEREKÉRT!

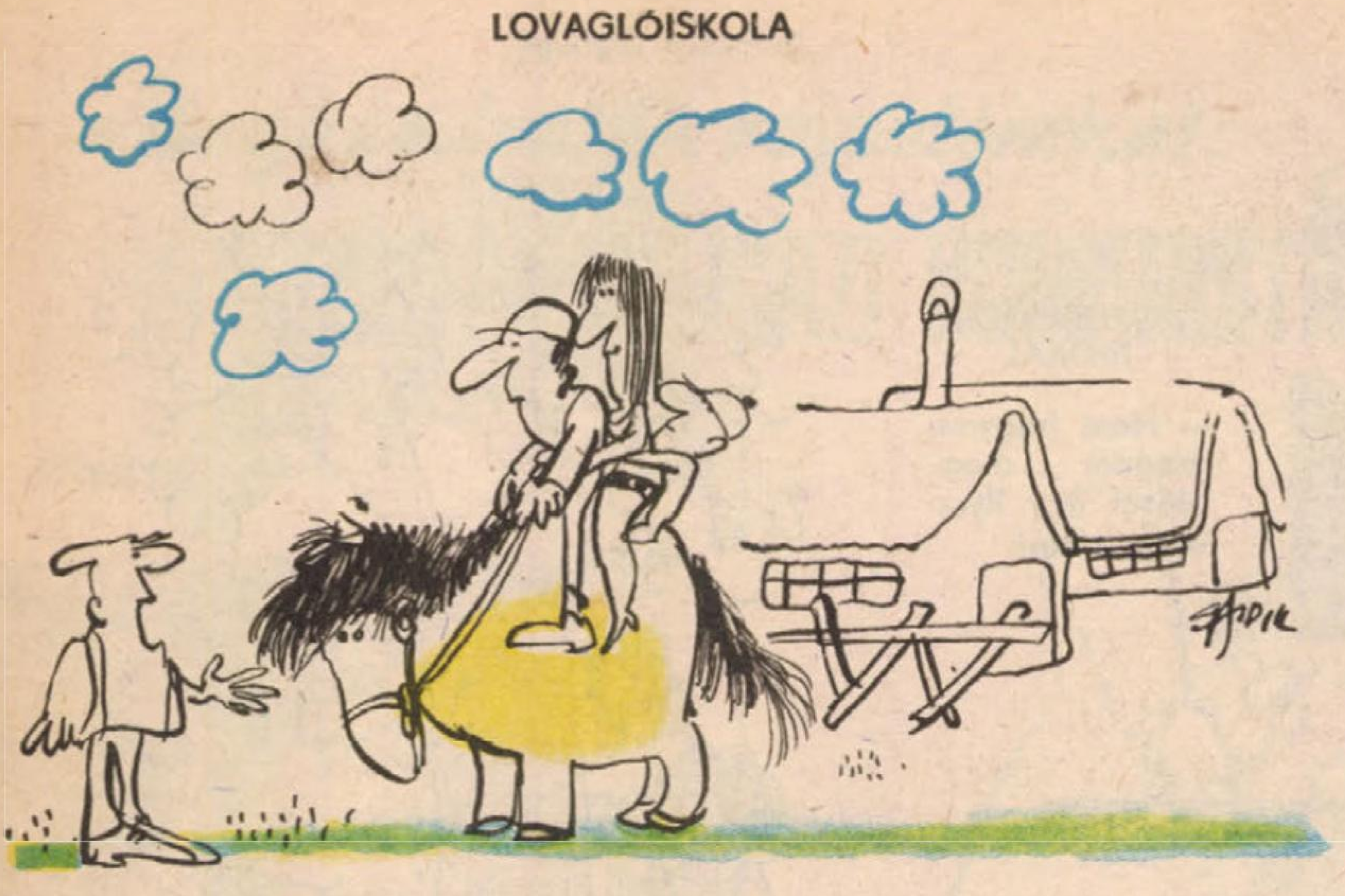

– Hívjátok ki hozzá a Bóbita bábegyüttest...

A GYÓGYULÁS ÚTJÁN

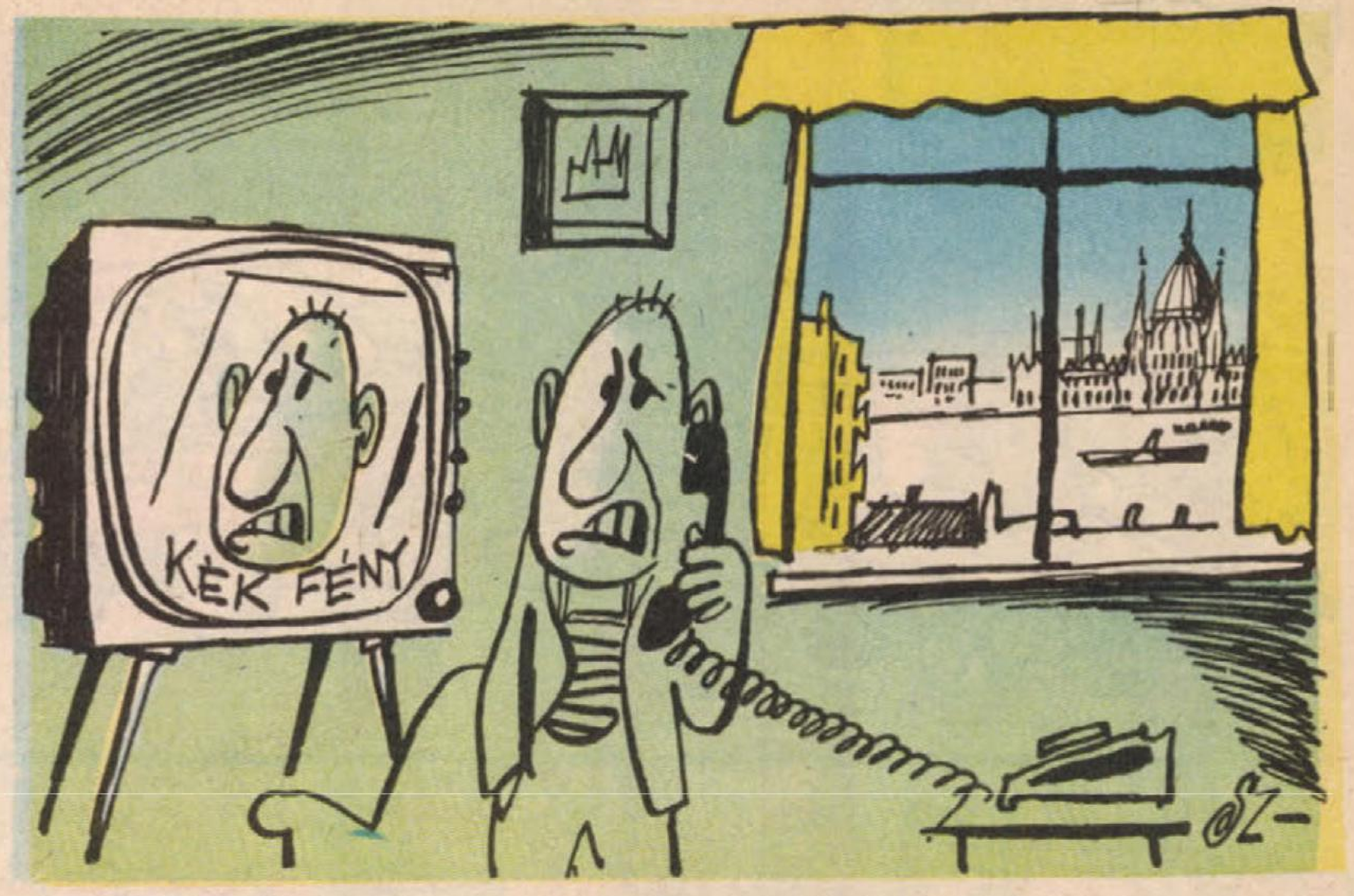

LOVAGLÓISKOLA

– Nem lovanként kell fizetni, kérem szépen, hanem személyenként...

FÉLREVEZETÉS

– Most láttam, kérem, Szegeden a szabadtéri játék nézőterén!

KELLEMETLEN TALÁLKOZÁS

– Meneküljünk! Ez a bácsi mindig azt kérdezi, mikor kezdődik a tanítás...

SKALPVADÁSZ

JÁTÉKOS ELMÉK - ELMÉS JÁTÉKOSOK

(RIPORT A VILÁGBAJNOK PÓLÓ-CSAPATRÓL)

A vízilabdasportban poénkényszer van. Aki nem mond mondatonként három viccet, azt kigolyózzák. Az aktív humorérzék technikai minimum, sőt a fennmaradás eszköze.

Az egész abból ered, hogy a víznek nincs gerendája. A póló párok játéka. Az ellenfél testéről kell indulni. Az meg fog, csíp és harap. Persze ez is szabálytalan, meg az is szabálytalan. Egy csapatban hat mezőnyjátékos van, tehát a mérkőzés minden pillanatában tizenkét szabálytalanság esik a medence csempéi között. Aztán az győz, amelyiket többször nem veszi észre a játékvezető. A bíró átejtése itt nem sportszerűtlenség, hanem huszárbravúr. Csakhogy ezt is gyakorolni kell. Mindenütt, mindig és mindenkivel. Az ötlet éppoly fontos fegyver, mint a svédcsavar, a dörzsöltség jobb körökben életformává válik.

A magyar válogatott pedig e pillanatban a vízilabdázás világbajnoka.

Ott fekszenek a fűben, szanaszét, nagy, izmos, barna dinnyék. Taktikai megbeszélés. Utolsó meccs az Európa bajnokság előtt. A jugoszlávok ellen.

Faragó Tamás kér szót a napirend előtt. Faragó Tamás huszonkét éves, a haja a vállig ér, szakállát Popeyetől örökölte. Faragó két méter magas és negyvennyolcas cipőt hord.

— Milyen voltam tegnap?

— Jól játszottál. Sajnos nem mondhatok mást.

— Elég az, elég az.

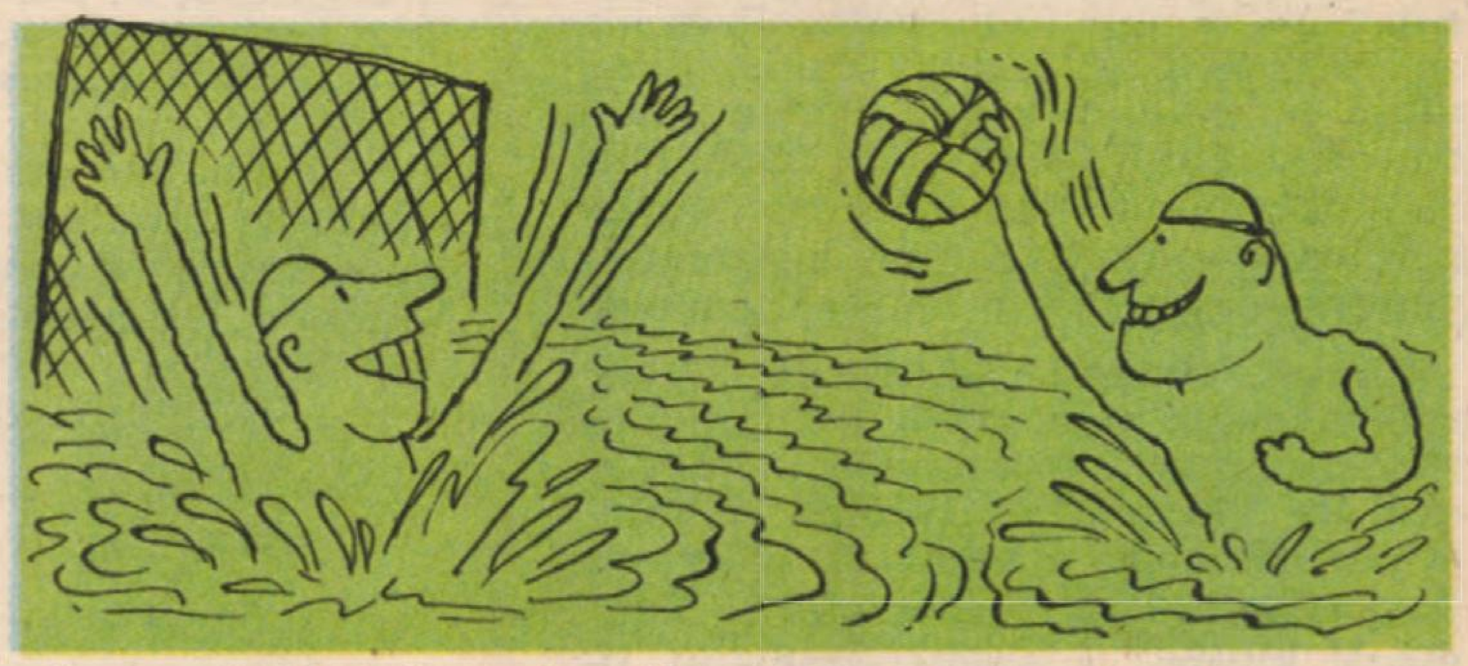
Faragó két év alatt végezte el a középiskola négy osztályát és most maximális pontszámmal felvételizett az állatorvosin. Fura?

— Gyerekek, én teljesen kikészültem — mondja Gyarmati Dezső, a szövetségi kapitány. — Ma Gyurika tartja a taktikai értekezletet.

— Akkor adjatok egy újságot — szól Bodnár dr. a fűből és mindenki nevet. Bodnár András dr. sebészorvos, délelőttönként a Korányi klinikán operál. Gyurika pedig természetesen Kárpáti György dr., ő is szövetségi kapitányféle. Két éve ugratják egymást Gyarmatival, hogy melyikük a másik balkeze. Közben nyertek egy világbajnokságot.

Némi szakszöveg jön. Hogy Faragó beviszi Belamaricsot, emberfórban Szívós kijön és Csapó addig lóbál, amíg csak bír.

— Horkai, húzd szét a mezőnyt, csinálj helyet, ha Sárosi Laci betör.

— Jó, majd kimászok a partra.

Horkai György húsz éves és újonc. Amint látható, a beilleszkedés teljesen zökkenőmentes. Kárpáti arca ellágyul.

— Pimasz — mondja. — De szellemes.

— Az ilyenből lesz a játékos — szögezi le utóbb Gyarmati.

— Az én fenekemet Szittya Spéci papuccsal verte volna tűzpirosra, ha ilyet mondok neki Helsinkiben.

— Nem is lett belőled játékos!

Ebben maradnak. Mi az a három olimpiai arany, meg az a kétszáz válogatottság?!

Beugrálnak melegíteni a kismedencébe. Jön a közönség, megállnak nézni és hallgatni.

— Kapufára vágtam — jajong Faragó. — Szégyellem magam.

Kis gukkert csinál a balkezéből, a szeméhez emeli:

— Na, most benézem a felső sarkot. Ez az a bizonyos kimozdulás és akkor...

— Hoppá! — kiáltja a kapuból Cservenyák és lehúzza a labdát. De, ha csinos nő áll meg a parton, akkor Faragó mindig betalál a felső sarokba.

Sorsolnak, felvonulnak, vízre szállnak, úsznak még pár hosszt. Szép nótát játszik a hangszóró. Angela, a francia játékvezető elegánsan álldogál a hosszú bírói emelvényen.

— Mi lenne — mondja Kárpáti a kispadon — ha most átmennék és felkérném Angelát egy keringőre?

Játszanak. Két furfangos góllal 2:0-ra vezetünk. Most Marovics úszik fel s a kaputól nyolc méternyire felveszi a labdát.

— Hagyjátok — kiált Gyarmati. — Onnét lőhet.

Lő is. Akkora gólt, hogy szinte foltozni kell a hálót.

— Hülye gól volt — mondja önkritikusan Gyarmati. — Kell nekem beszólni. Erre ráfáztam.

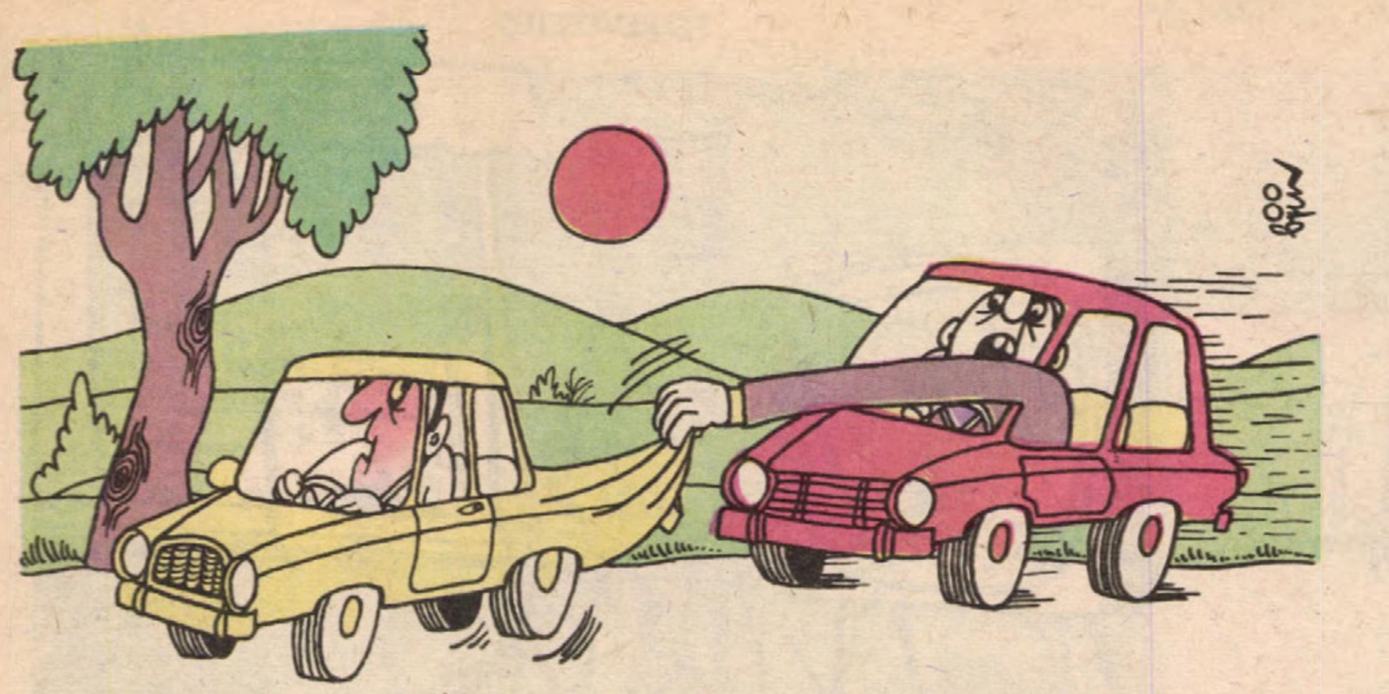
A második negyed végén kisül, hogy labdával is lehet viccet mesélni. Görgényi szöglethez jut a baloldalon.

— Négy másodperc! — süvölt Kárpáti. — Dobd fel magasan Pistinek!

Görgényi feldobja. Szívóson két másfélmázsás dalmát csüng. Pisti mégis emelkedik. Fel, fel és fel, mint egy tűzoltólétra. Aztán a reflektorok tőszomszédságából pattint lefelé egy bődületes gólt.

Most már minden világos. Suskus van a dologban. Jóságos ég, ezek összebeszéltek!

Peterdi Pál

KÖZLEKEDÉSI MORÁL

– Nem hagyom magam megelőzni egy ilyen mazsolától!

MAGYARÁZOM A MAGYART

A TÁRGYESET

A közismerten könnyű magyar nyelvet csak a kivételek keserítik meg. Ámde, bár ezekben csakugyan nincs logika, fülünk biztonsággal eligazít. Ahol például a tárgyeset ragja nem egyszerűen a t-betű, hanem a dolog ravaszabb — elegendő egy-egy példát követni.

Ha tudjuk, hogy a csokor tárgyesete csokrot, máris világos, hogy hasonló esetekben mindig az r-betü előre kerül, a magánhangzó utána. Tehát: a szobor-szobrot, modor-modrot ragozás a helyes. És így tovább: fodor-fodrot, donor-donrot, aki pedig eléri Monor községet, Monrot látja meg.

Ez a kivétel szinte kivétel nélkül szabály. Mert bizony érvényes az a-o magánhangzós szavakra is. Ha valakinek szatyor és kacor van a kezeügyében, és elér egy vadkörtefát, leteszi a szatyrot, kezébe veszi a kacrot, azzal vágja le a vackrot. És ha magasak a magánhangzók? Akkor is: tükör-tükröt, ökör-ökröt, veder-vedret. A kenyér tárgyesete is persze: kenyeret, a tenyéré tenyeret és a fenyéré fenyeret.

Ámde a teheré terhet! No lám, a két mássalhangzó még meg is fordul, ha az első h! Ez az egyik kivétel a kivétel alól. De fülünk itt is elvezérel, és máris tudjuk, hogy a vihar és sóher szó tárgyesete vihrat, illetve sóhret. És a másik kivétel: a szamár-szamarat típus. Tehát: madár-madarat, tatár-tatarat, kontár-kontarat, és irattár-irattarat. Hasonló a helyzet, ha az r-betű helyén l-betű áll. Így csak utalunk rá, hogy kebel-keblet, viszont kanál-kanalat, halál-halalat — így kell ragozni.

Van azután egy egészen másféle kivételes eset: az ó-ra végződő egytagú szavaké. Ám itt is elegendő tudnunk, hogy a ló tárgyesete lovat, és máris akár egész mondatot szerkeszthetünk: „Láttam egy lovat, tiporta a hovat, kerülte a tovat, erről ne is ejtsünk több szovat.”

Házifeladat gyanánt tessék mármost visszakövetkeztetni néhány hasonlóan formált szóból az alapszóra. Például: az agarat alapszava agár, tehát — állapíthatjuk meg —, az akarat alapszava akár. A termet alapszava terem, tehát a permeté perem. Az ilyen vastörvényű visszakövetkeztetés gyakorta nyelvünk rejtett kincseit tárja fel! Például ha a lovat-ló mintájára tudjuk, hogy a rovat alapszava ró, akkor ebben a „ró”-ban megtaláltuk azt az ősmagyar kifejezést, amelyet azóta kiszorított a rubrika.

Gombó Pál

AZ ÁTLAGOS

A zsebemben lapul már egy szerény érettségi,
a tinta rajta friss még, hisz csak pár hónapos.
A részleteit nem kell kritikus szemmel nézni,
mivel a minősége inkább csak – átlagos.

A nap közeleg (sajnos!), hogy állásba kell lépnem
és még majd kiderülhet, hogy tudásom lezser...
A múlt időt egy té-vel írni olyan nagy vétek?
Ám akad süket főnök, ki ebből bajt kever.

A fejem belül átlag; kívül még inkább átlag.
Hajam, arcom, ruhám is jó átlagos modell;
átlagszavakat mondok átlag-gondolatokból,
eltérni az átlagtól nem is tudom, hogy kell.

A legszebb életprogram: csak átlagosnak lenni,
ez az én ideálom!... A szürke jó-közép.
Nem kilógni a sorból! Így nem gyanúsít senki,
hogy el akarom fúrni az ő munkakörét.

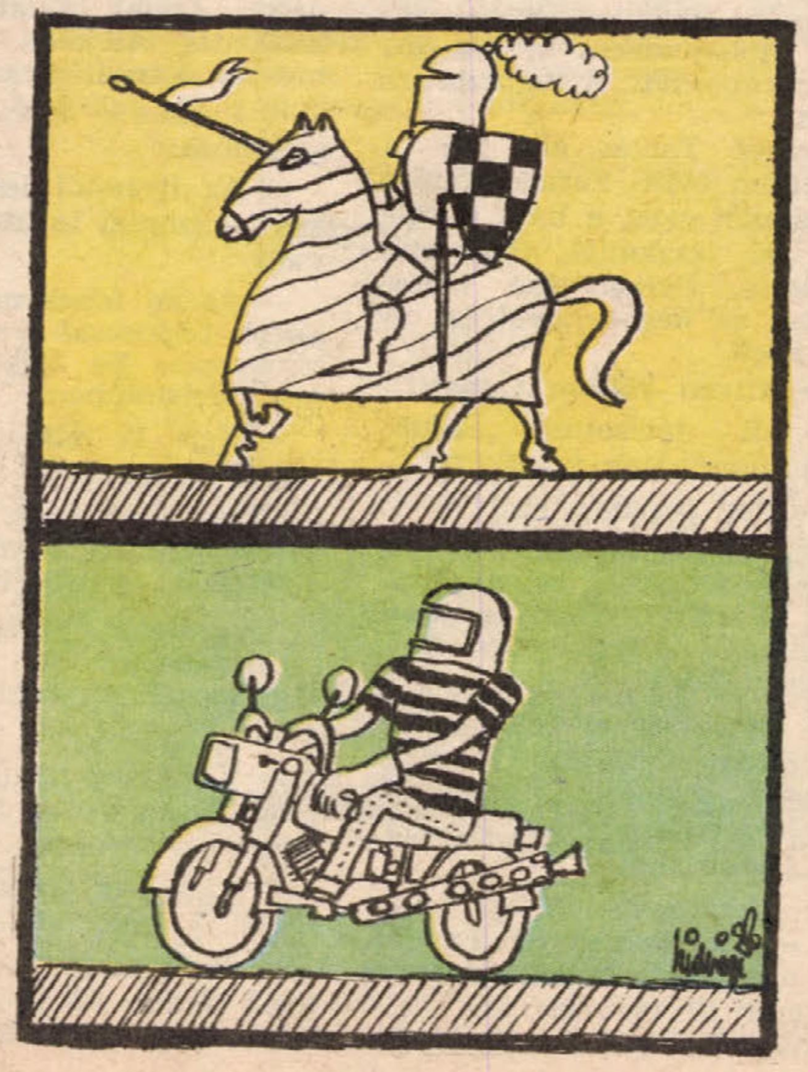
A címet; rangot, sikert meghagyom inkább másnak
s majd csak kajánul nézem, hogy a sors rátapos...
Akit nem vesznek észre, annak semmi sem árthat,
én inkább megalkuszom, mint szerény átlagos.

Ám egyben nem alkuszom! Előre leszögezem,
sőt direkt követelem... és ebben nincs mese:
ha elkezdek dolgozni, a kezdő jövedelem
legyen az átlagosnak mindjárt kétszerese.

Bedő István

FEJLŐDÉS

SELEJT

– Elnézést kérek, de valami baj van a térképpel...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

KIT TARTANAK IGAZI HUMANISTÁNAK?

Brenner György:

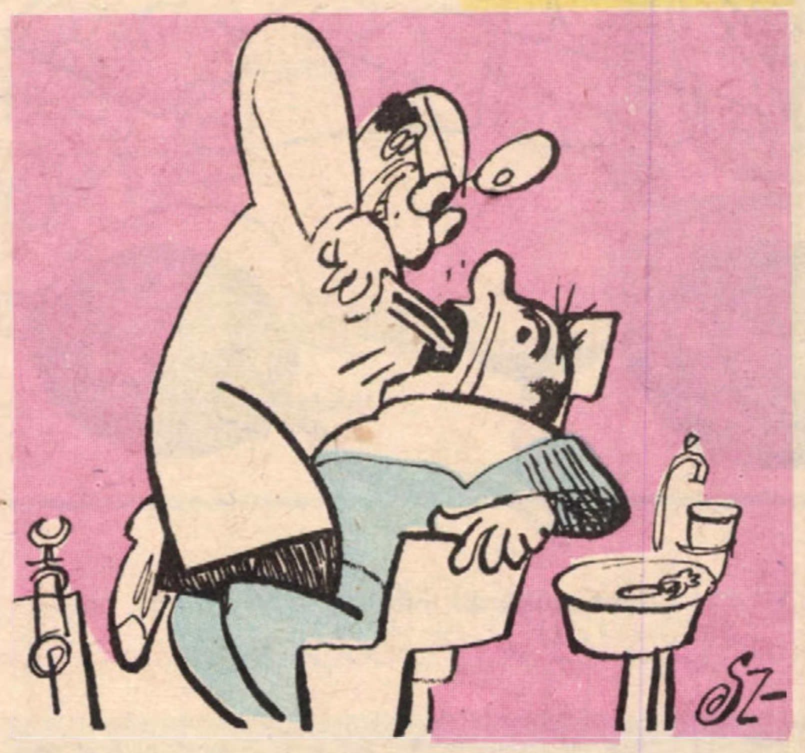
– Magának volna szíve szájkosarat tenni szegény állatra?!

Mészáros András:

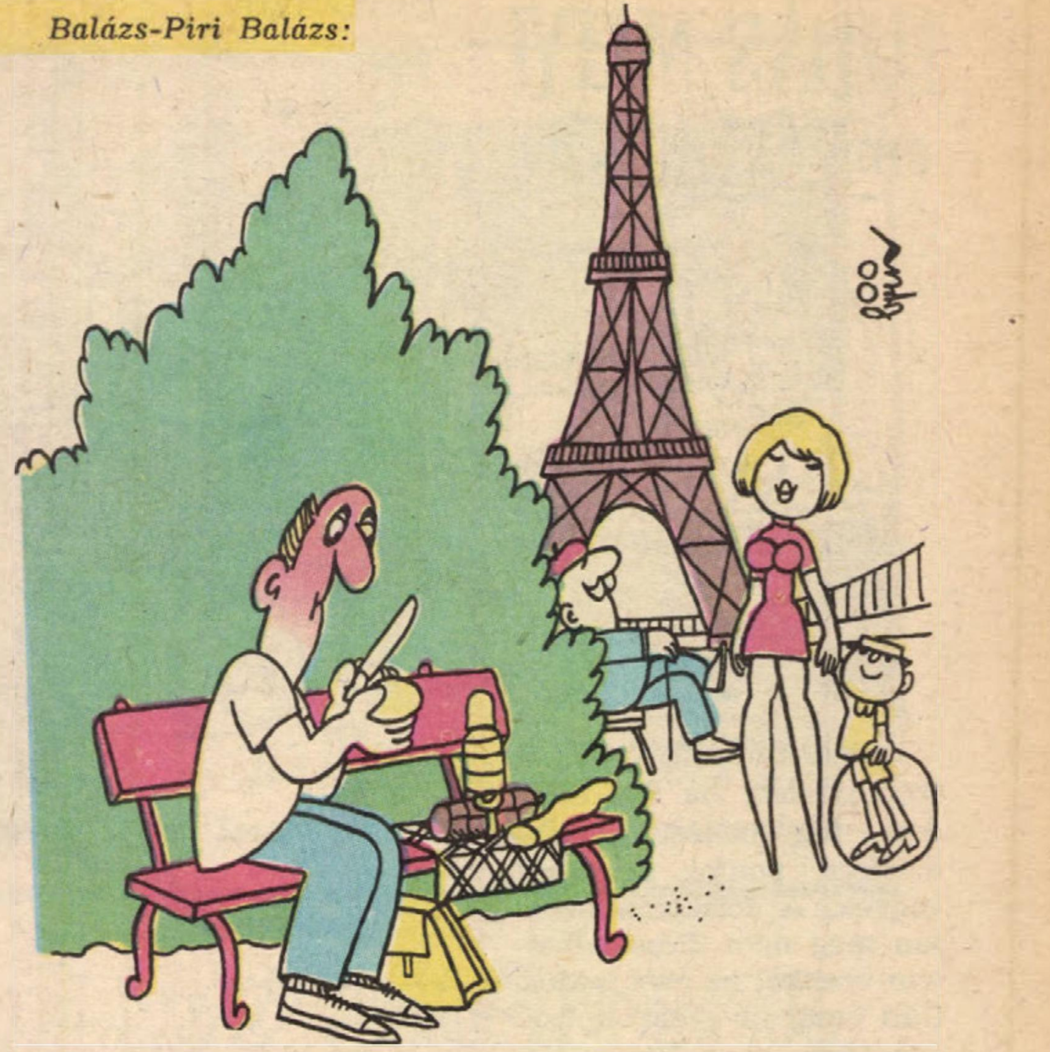
– Például ezt a tévébemondót!

Szűr-Szabó József:

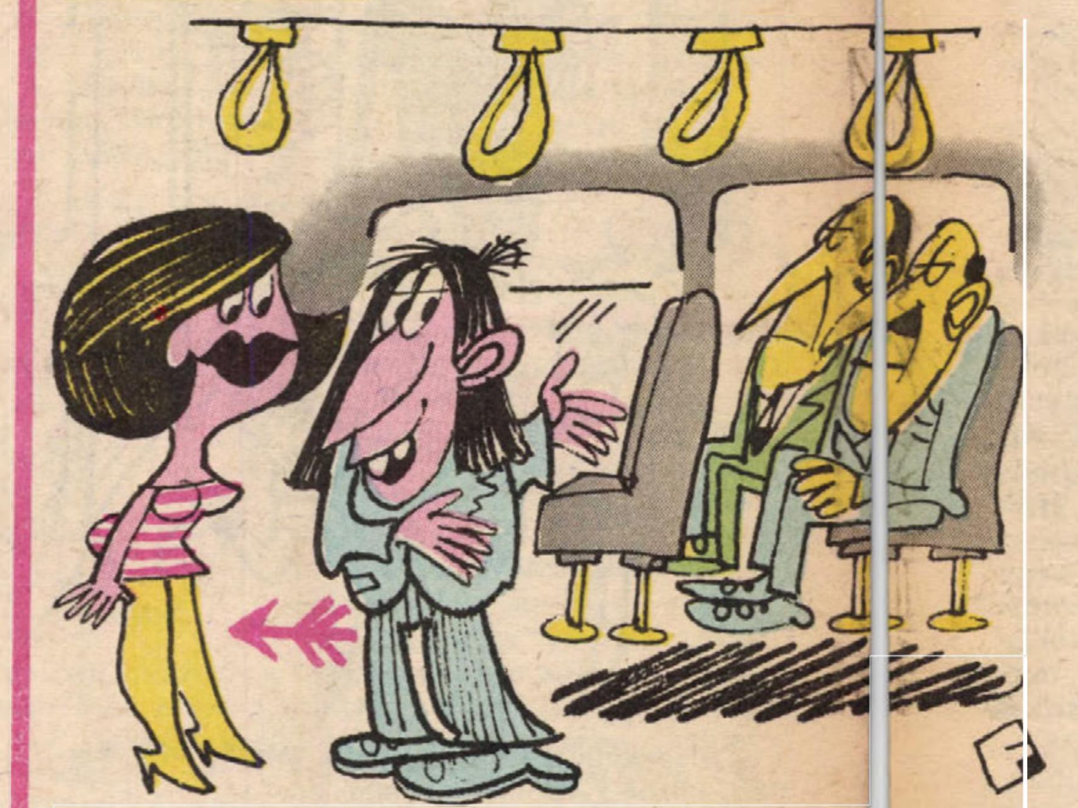
– Aki előbb húzza ki a fogat, hogy az injekció ne fájjon.

Balázs-Piri Balázs:

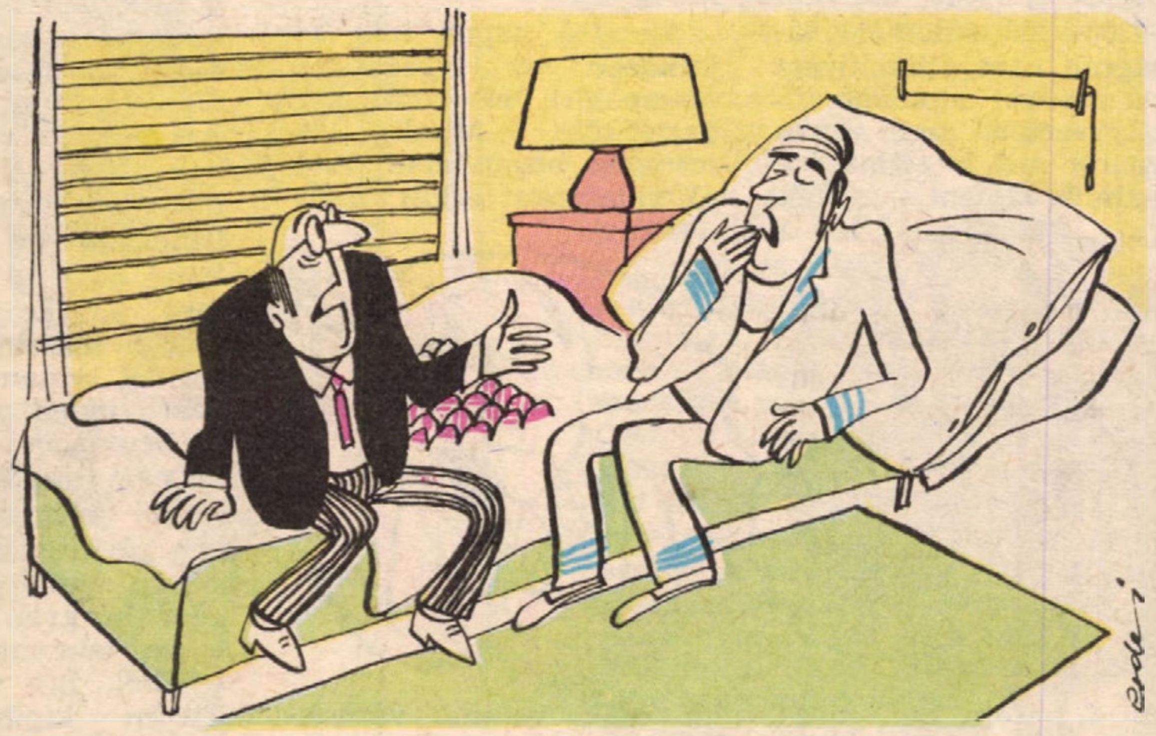
– Aki vállalja a kollégái helyett egy párizsi kiküldetés megpróbáltatásait.

Fülöp György:

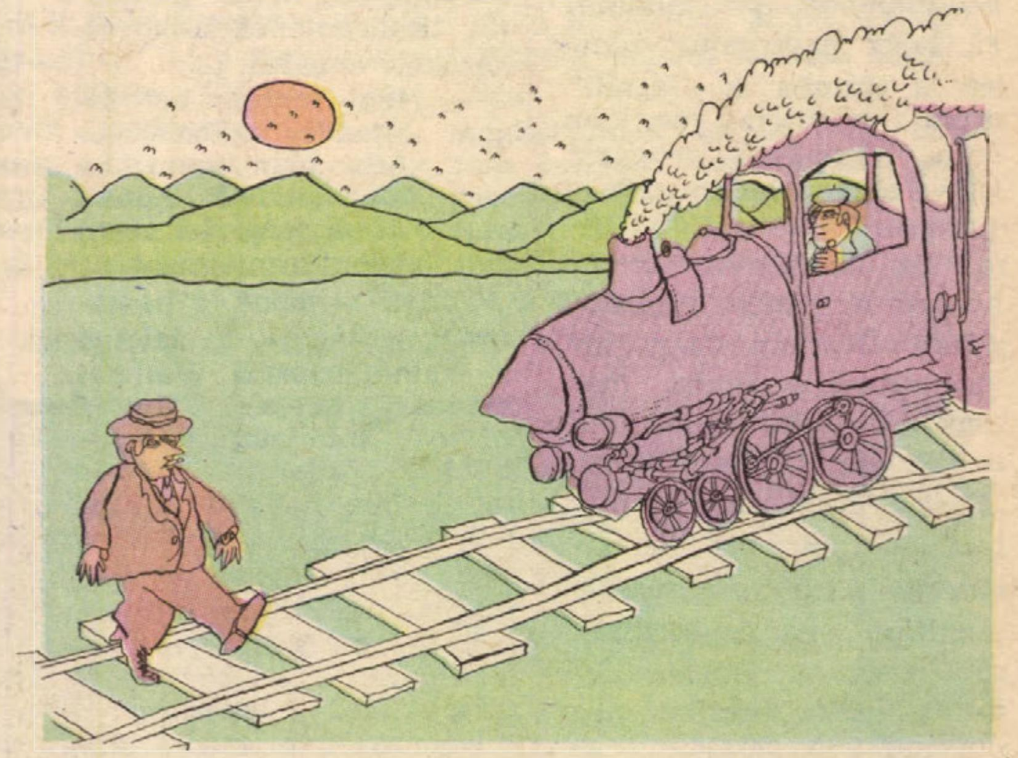
– Aki ennek a hölgynek negyven év múlva is átadja a helyét.

Erdei Sándor:

– Aki hajnali négy órakor is hajlandó meghallgatni az embertársak problémáit.

Dallos Jenő:

– Azt, aki nem gázol el egy vonatot.

Imruska

A napokban találkoztam Imruskával, a világ legbutább gyerekével. Amikor Karinthy találkozott vele, valahol egy játszótéren, Imruska három és fél éves volt. Most közelebb van a hatvanhoz, mint az ötvenhez. Fáradt, halk szavú férfi, a szeme tasakos, homlokán ráncok, a haját előre fésüli, mert így többnek látszik. Mielőtt azonban ismertetném a beszélgetésünket, íme egy részlet Karinthy: „A világ legbutább gyereke” című humoreszkjéből:

„Anyuka: Mit bámészkodsz, Imruska? Szaladgálj egy kicsit.

Imruska: Szaladgáljak?

Anyuka: Hát persze. Szaladj fel arra a kis dombra.

Imruska: Sza-lad-jak fe-e-el?

Anyuka: Persze! Szaladj fel!

Imruska pár pillanatig tűnődik, hirtelen, mint akinek világosság gyúl az agyába, felszalad a dombra. Anyuka diadallal néz rám — na, kérem! Tessék nézni, felszaladt. Ebben a pillanatban.

Imruska: Anyuka... a!

Anyuka: Mi az, kisfiam?

Imruska: Most fönt vagy-o-ok?”

A kis Imruskából azóta Imre lett. Sikeres, befutott ember, komoly pozícióban. Tisztelik és irigylik.

— Nem ment könnyen — mondta Imre. — Kisfiú voltam még, amikor egy napon világosság gyúlt az agyamban: ha el akarok érni valamit az életben, el kell indulnom felfelé, a tudás, a megismerés felé. S én elindultam ezen az úton: a magasba törtem. Én, Imruska, a világ legbutább gyereke. Ez az út kanyargós volt, de felfelé vitt. Amíg más gyerek focizott, én tanultam, amíg más gyerek táncolni tanult, és zsúrokra járt, én a könyveket bújtam. Valami űzött-hajtott felfelé és ha elfáradtam, anyuka, az én drága anyukám, aki mindig olyan büszke volt rám, szerető szavakkal biztatott: ne csüggedjek, ne adjam fel a harcot! Csak feljebb! Mindig feljebb! Ez volt a jelszavam akkor is, amikor az egyetem elvégzése után dolgozni mentem... Feljebb! Mindig csak feljebb!

— És érdemes volt enynyit dolgozni?

— Igen, azt hiszem érdemes volt. Magas pozícióm van, magas fizetéssel. Vagyis mindent elértem, amit akartam. Van egy szép, háromszobás nyaralóm a Duna-kanyarban, van autóm, van egy kis pénzem, van egy mindennel felszerelt, három szobás lakásom, vannak magas beosztásban levő, befolyásos barátaim, akik hallgatnak a szavamra. Gyakran utazunk külföldre a feleségemmel, mert feleségem is van, akivel nagyon boldogan élünk és vannak gyerekeim is, egyik szebb, mint a másik... Vagyis mindent elértem, amit akartam... Drága anyuka, ha még élne, biztosan nagyon büszke lenne rám...

— Gratulálok! — mondtam Imrének, aki így folytatta:

— Csak egyvalamit nem tudok...

— Éspedig?

Imre előbb körülnézett, aztán közel hajolt hozzám és megkérdezte:

— Tessék mondani... most fönt vagyok a dombon?

Mikes György

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

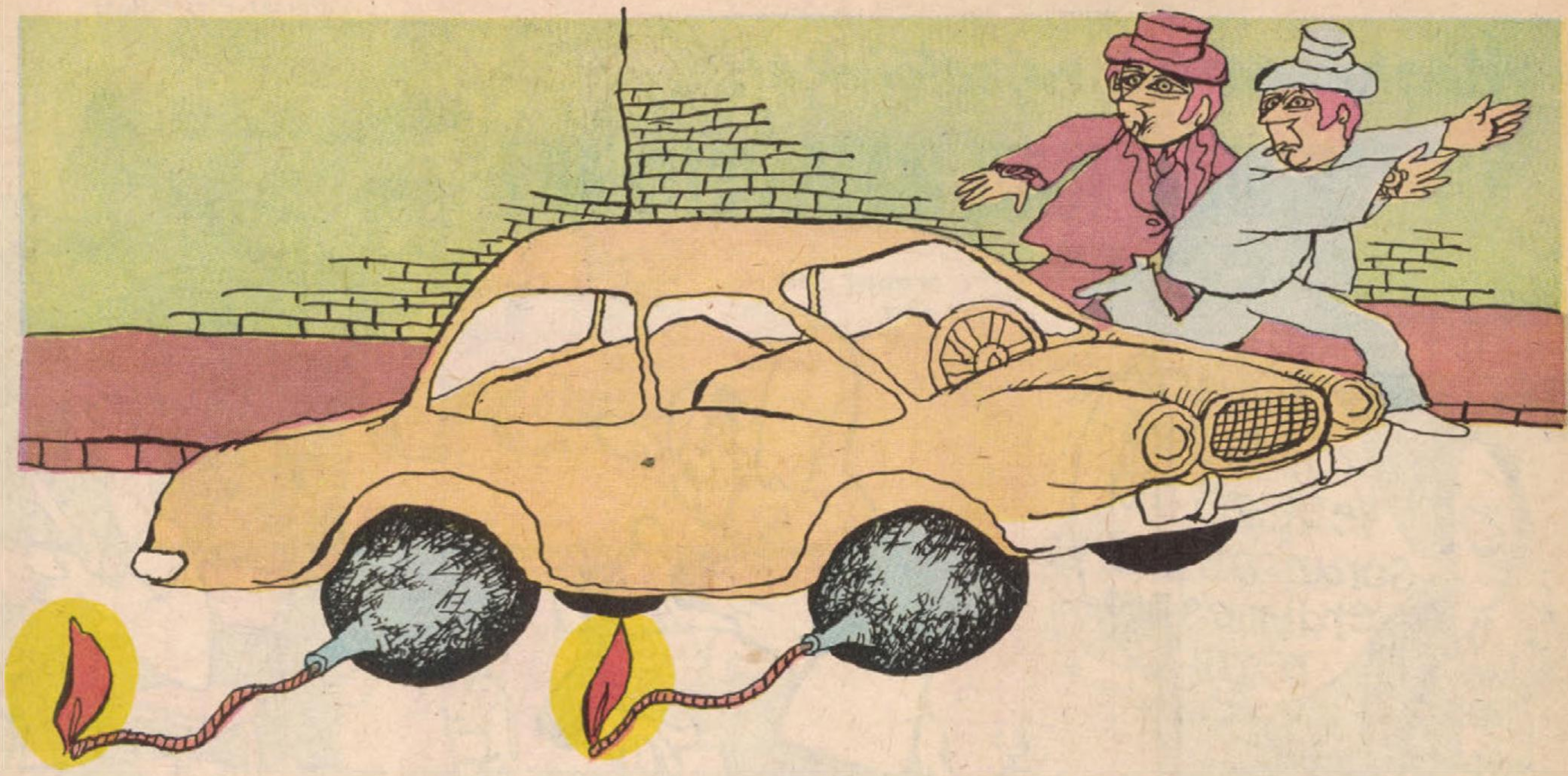
Azt hiszem, nem vagyok szerénytelen, ha azt mondom: fegyelmezett, lelkiismeretes, pontos színésznő vagyok. A főiskolán azonban még nem dicsekedhettem ezekkel az erényekkel. Gáti tanár úr gyakran, összeszidott, mert készületlenül mentem el az órákra és az is többször előfordult, hogy elkéstem.

Egyszer nagyon későn ébredtem és végső kétségbeesésemben azt találtam ki, hogy papírvattát tömtem a számba és „dagadt" arccal jelentem meg az órán. Fájdalmas grimaszt vágva elpanaszoltam: „Fogműtétem volt." Gáti tanár úr azt tanácsolta: pihenjem ki magam a társalgóban. Örültem, hogy így megúsztam a késést, már csak azért is, mert nem kellett elszavalnom Petőfi: *„Gólya"* című versét, amelyet — most már bevallom — csak féligmeddig tanultam meg. Amikor később visszamentem az osztályba, akkor érkezett meg ugyancsak elkésve és ugyancsak „dagadt arccal" Újréti László évfolyamtársam. Milyen buta véletlen: ugyanazt a trükköt alkalmazta, mint én. „Ez már gyanús lesz!" — ijedeztem, de a tanár úr tudomásul vette Újréti fogfájását is, és az óra zavartalanul folytatódott.

Ekkor lépett a terembe Huszti Péter. Fájdalomtól eltorzult arcát látva — mi álbetegek — rögtön tudtuk, hogy nem mímeli a fogfájást. Amikor elmondotta, hogy fogorvosnál volt, ijedten vártam a fejleményeket. Ránéztem Újrétire: láttam a tekintetén, hogy ő is fél. Nos, amitől féltünk, bekövetkezett. Gáti tanár úr gyanúját felkeltette az újabb fogműtét és nem hitt Husztinak. Erélyesen rászólt: „Két kollégája valóban fogorvosnál volt, de maga csak kitalálta az egészet... Máskor erőltesse meg jobban a fantáziáját!"

Voith Ági

BELFASTBAN AUTÓK ROBBANNAK

– Meneküljünk! Megint egy gyanús autó!

ZAVARTALAN VAKÁCIÓ

Amikor Mindig Alajos, a Felhőfényesítő Vállalat főosztályvezetője elbúcsúzott munkatársaitól, hogy megkezdje háromhetes nyári pihenőjét, titkárnőjének a következőket mondta:

— Nem tudom, hol fogom tölteni a szabadságomat. Állandóan úton leszek, hol két, hol három napra állok meg. Időnként majd jelentkezni fogok.

Teltek a napok, s hamarosan csöngött a telefon a Felhőfényesítő Vállalat miskolci telepén, Mindig Alajos munkahelyén. A titkárnő örömmel ismerte fel főnöke hangját. A főnök Veszprémből jelentkezett, közölte, hogy jól érzi magát, mi újság itthon, s kérte, ha személyes jellegű postája érkezett, juttassák haza a lakására.

Néhány nap múlva Tihanyból, majd Pécsről, Kaposvárról, Szolnokról, Szegedről, Debrecenből, Egerből, Kecskemétről, s még az országnak nyolc-tíz helyéről jelentkezett. A Felhőfényesítő Vállalat dolgozói elámultak. Micsoda pihenés ez, amely csupa utazásból áll!? Jóformán ki sem aludta magát egyik városban, máris rohan a másikba. Néha jó lett volna hivatalos dolgokat is megbeszélni vele, de hát 250—300—350 kilométer távolságról nem illik ilyesmivel zavarni a pihenő főosztályvezetőt, meg olyan messziről mit is tudna intézkedni? Elment hát bé-

késen a három hét, megtoldva még egy szabad szombattal.

Letelt Mindig Alajos szabadsága.

A következő hétfőn bement a munkahelyére. Munkatársai örömmel fogadták, többen megjegyezték, remek színben van, kipihentnek látszik, pedig ez a nagy körberohanás az országban alaposan kifáraszthatta. Mindig Alajosnak erre nem volt egy szava sem.

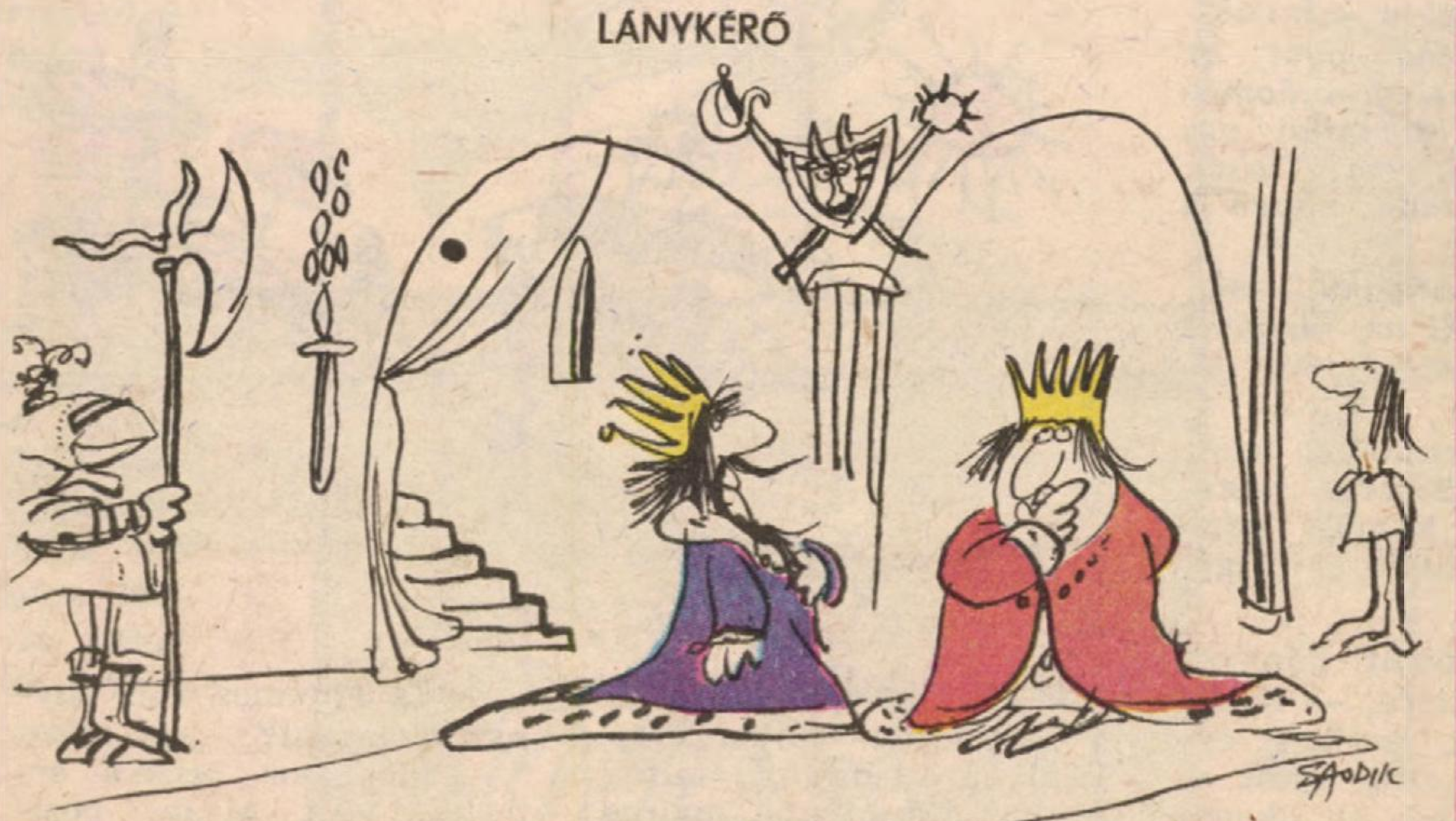
Az első napon már találkozott az igazgatóval. Merre járt, mit látott, kérdezte tőle, s Mindig Alajos elég bizonytalan, kitérő válaszokat adott, mintha csak valami városismertető füzetekből olvasta volna ki. — Apropó — mondta az igazgató, — te éppen Szegeden voltál, amikor elmosta az eső az első szabadtéri előadást. Nagy rumli volt? — Mindig Alajos valamit hebegett, hogy nem volt jegye, s az estét rokoni körben töltötte. Aztán szóba került a Bartók kórusfesztivál, amelynek időpontjában Mindig Alajos Debrecenben járt. S még egy-két hasonló kérdés után Mindig fontos dolgaira hivatkozva elnézést kért, s távozott. De munkatársai, közvetlen barátai is hasonló kérdésekkel faggatták. Végül is Mindig Alajos megtört, s elmondta:

— Nem jártam én sehol. Ki sem mozdultam itthonról. De ha bejelentem, hogy a szabadságomat a városban töltöm, már a második napon behívnak valamilyen okkal. Ezért mondtam azt, hogy körbeutazom az országot. S mert mindig olyan városból jelentkeztem, ahonnan távhívással lehet Miskolcra telefonálni, senki nem is gyaníthatta, hogy innen telefonálok a szomszédból. Így viszont tökéletesen kipihentem magam, mert hiszen kinek jutott volna eszébe közöltek engem Veszprémban, vagy Pécsett, miskolci vállalati kérdésekkel zavarni, vagy éppen valami fontosnak vélt ügyben ilyen messziről hazahívni. Hát nem volt igazam?...

Hát nem volt igaza?!...

Benedek Miklós

LÁNYKÉRŐ

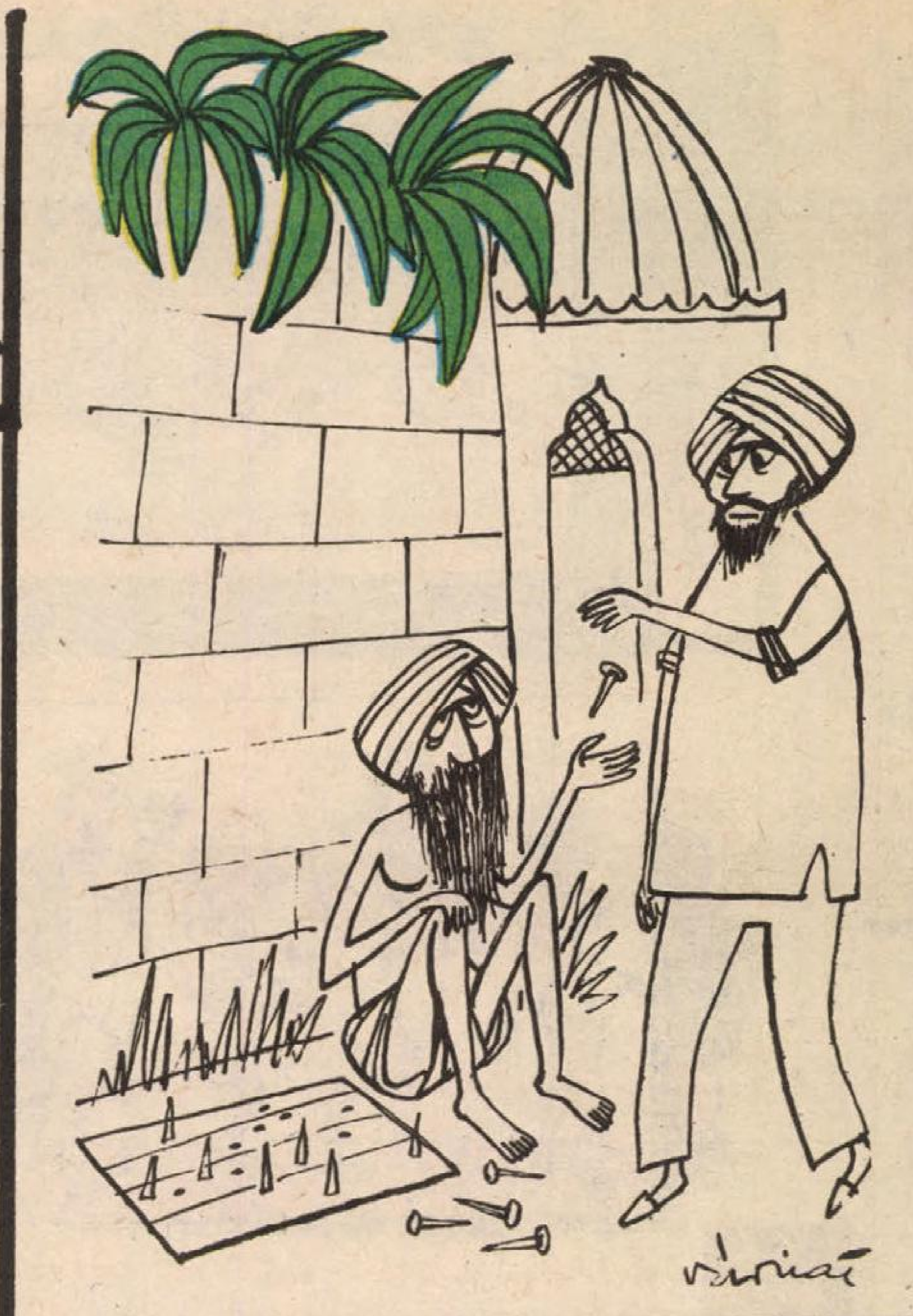
– Nem is tudom, kedves szomszéd, van-e most eladósorban levő lányom. Kettőt száműztem, egyet lenyakaztattam, négyet kolostorba küldtem...

AZ ÉLELMESSÉG TETEJE

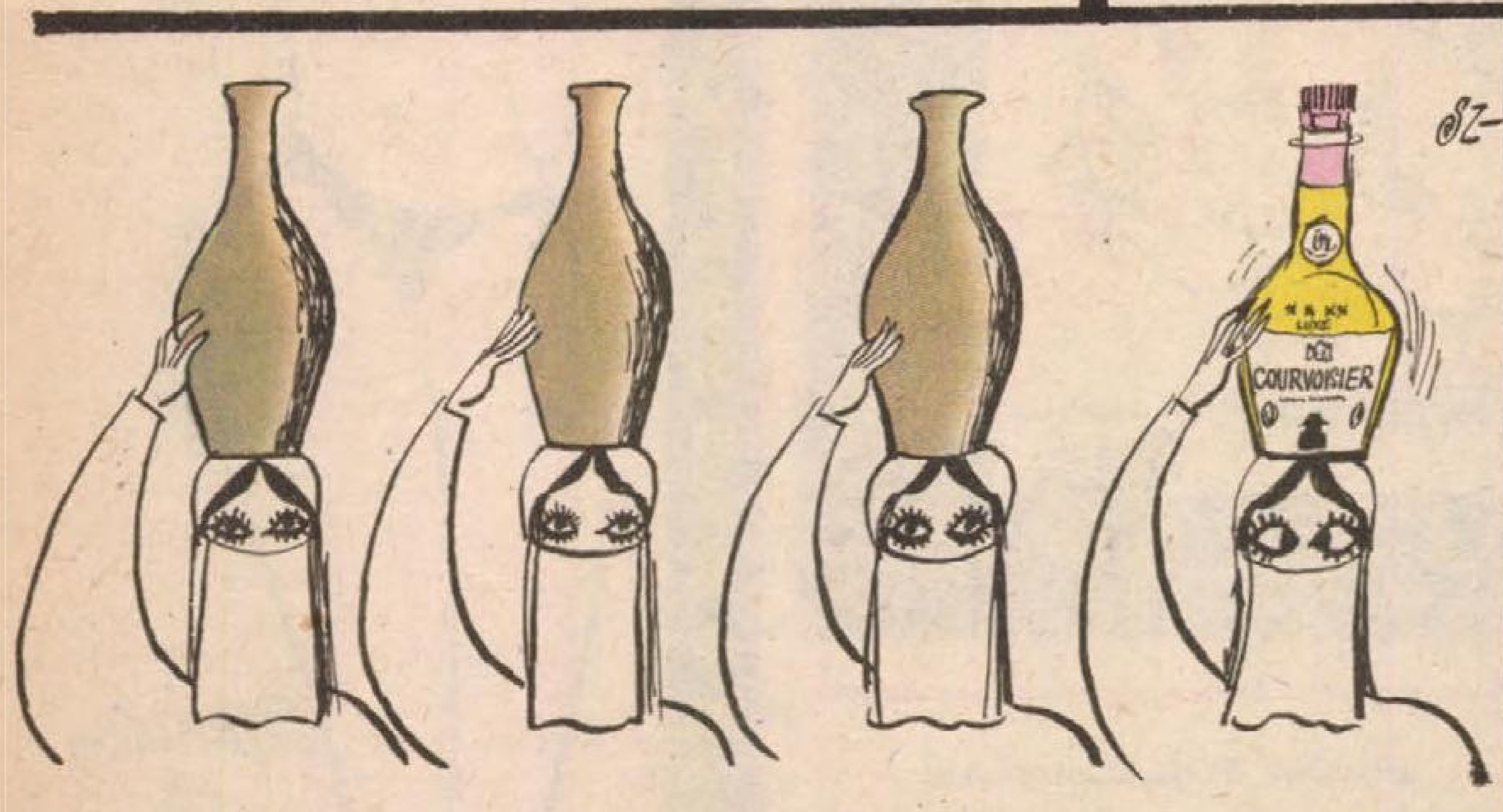
KELET

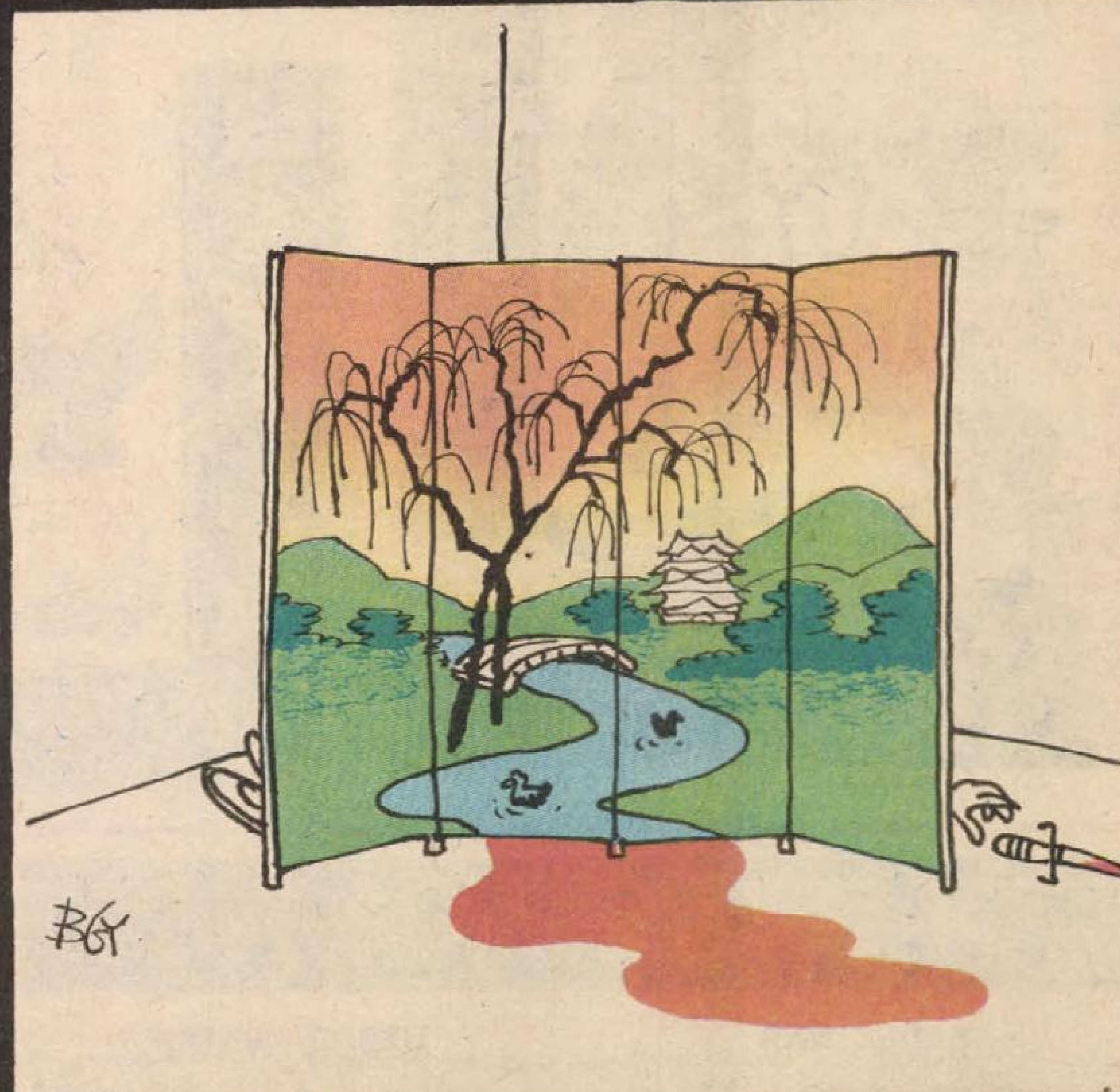

BALÁZS-PIRI,
VÁRNAI,
DALLOS,
SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
BRENNER,
SAJDIK

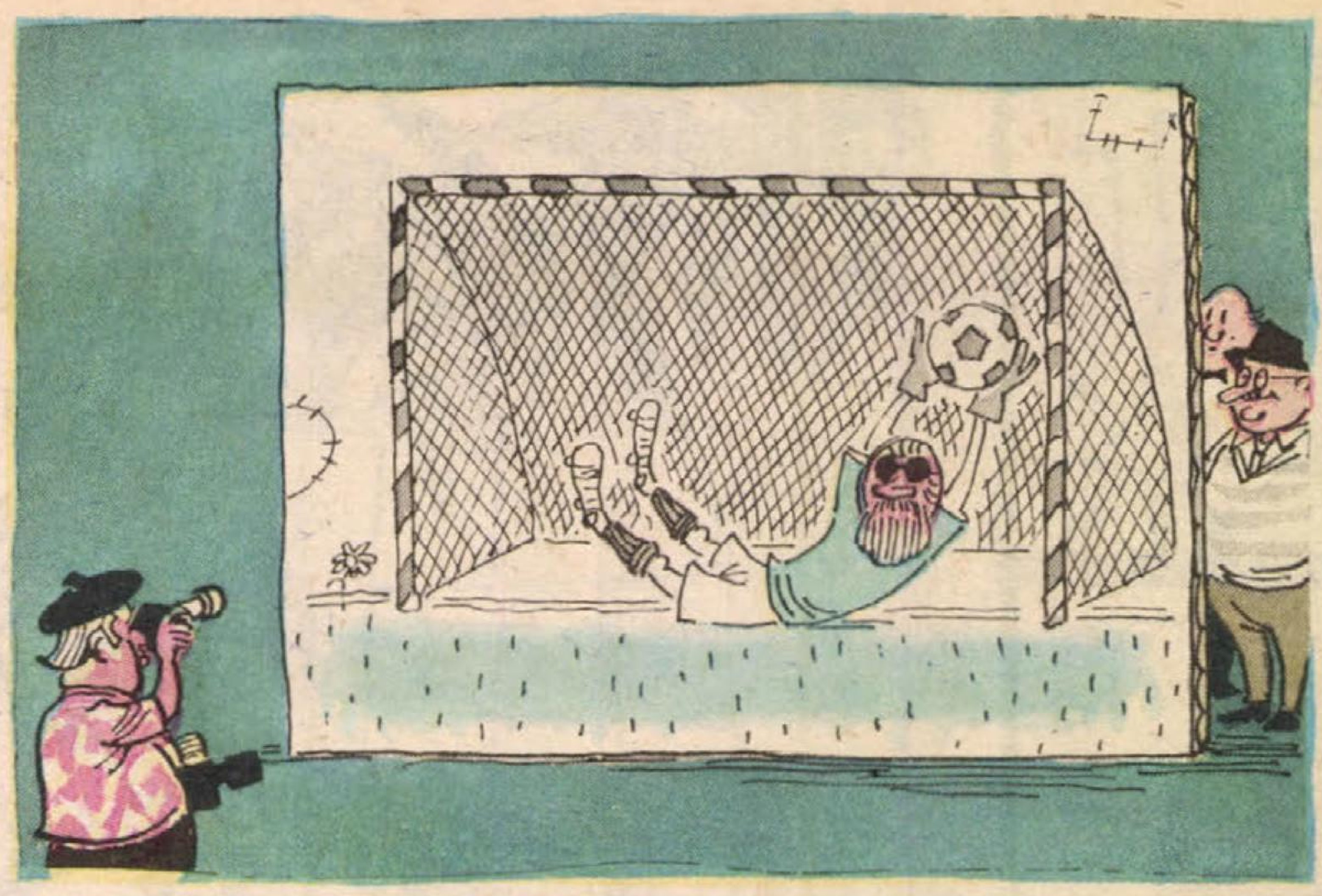

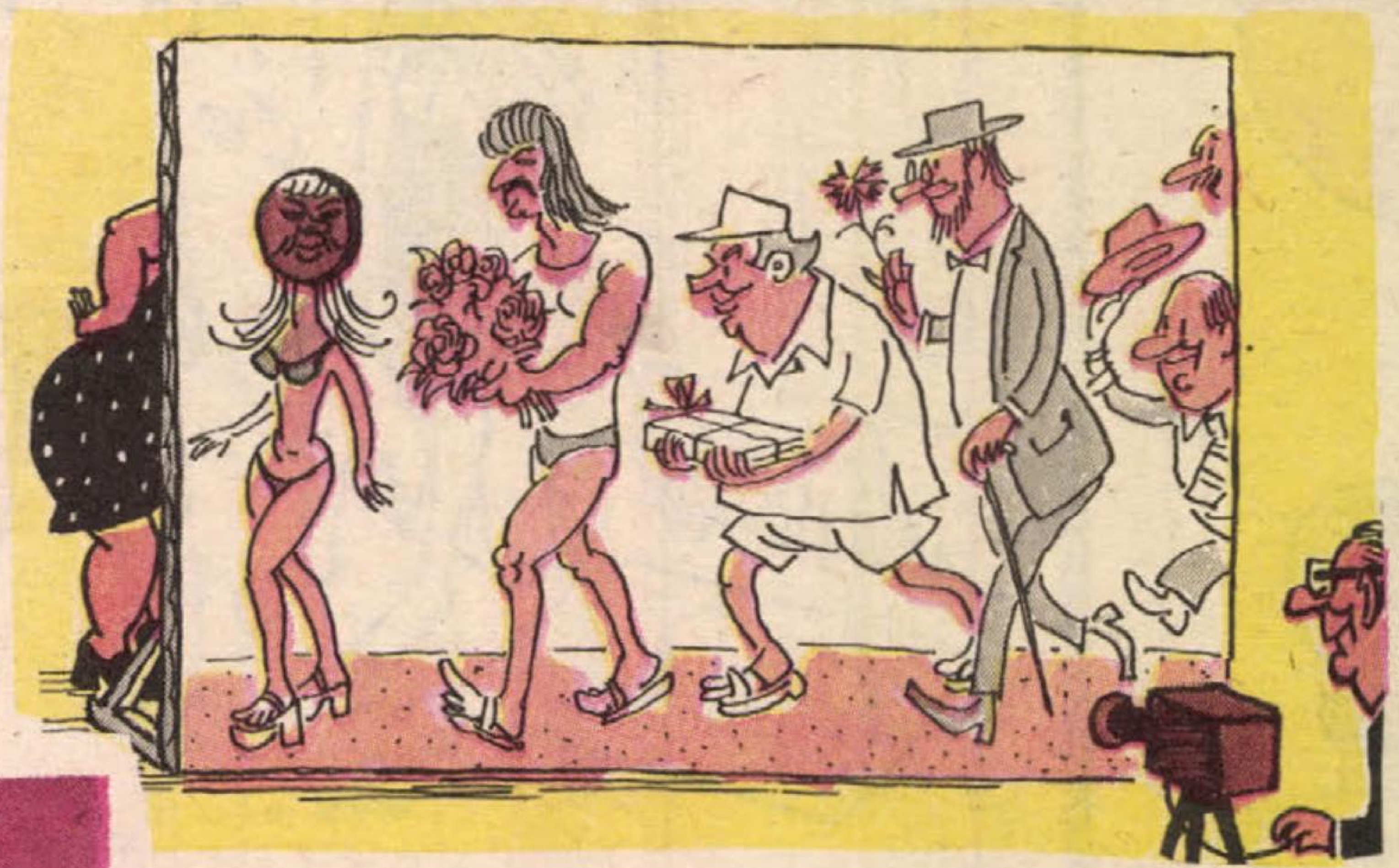

IMPORT HUMOR

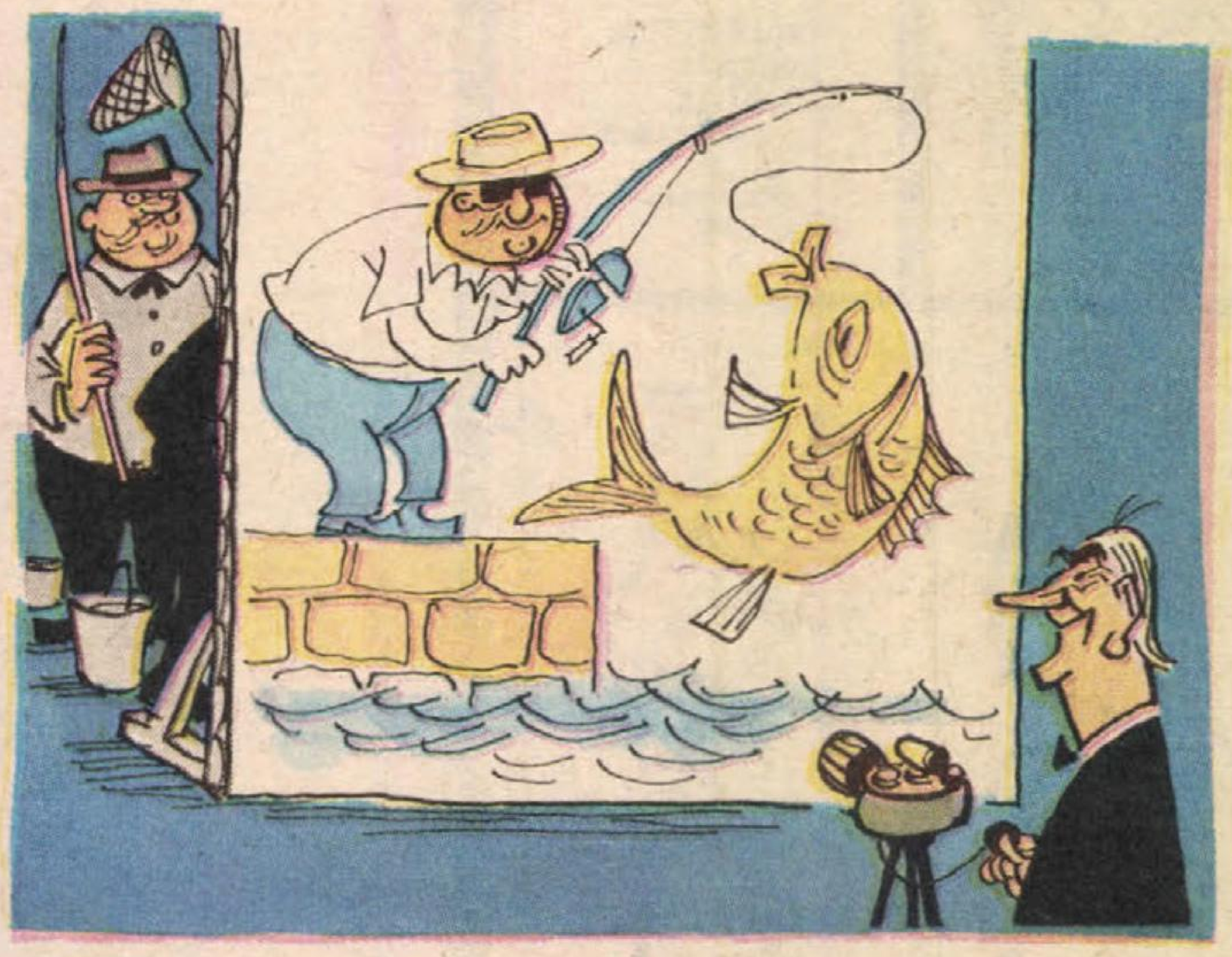
A FÉNYKÉP ÖRÖK EMLÉK, AVAGY SIKERÉLMÉNYRE MINDENKINEK SZÜKSÉGE VAN...

(Lapunk számára rajzolta: M. Abramov, szovjet karikaturista.)

SZILÁNKOK

NEHÉZ NAP

— Holnap nehéz napom lesz. Ezért ma korán lefekszem és átalszom a holnapi napot is.

*

JAVASLAT

Javasolom: létesítsenek emberi értékmegőrzőket is.

*

MATUZSÁLEM

Lajos bácsi egész életében ivott, cigarettázott, udvarolt. Jelenleg 110 éves, de úgy néz ki, mintha 130 lenne.

*

KÖTELÉK

A kölcsönös ellenszenv is összekötheti két embert egy életre.

KEZDŐ ZENÉSZ

— Milyen hangszeren játszik?
— Semmilyenen.
— A kottát ismeri?
— Nem. De remekül tudok a szünetben tányérozni.

*

KARRIER

— A fiam igazgatóként kezdte, s ma már jónevű beosztott.

*

REKLÁM

LÁTOGASSA KERTVENDÉGLŐNKET TÉLEN! MEGLEPŐEN GYORS KISZOLGÁLÁS. HIDEG ITALOK!

*

LEÁNYKÉRÉS

— Mancika, ideiglenes jelleggel esküdjön nekem örök hűséget.

FINOM FOGALMAZÁS

Z-ről elítélően nyilatkozott a bíró a Markó utcában.

*

CSEREÜZLET

Az öregkor bölcsességét szívesen elcserélném a fiatalság hebehurgyaságáért.

*

DICSEKVÉS

— Az én fiam nem vándormadár. Már négy éve egy munkahelyen dolgozik: a váci fegyházban.

Galambos Szilveszter

HIRDETÉSEINK

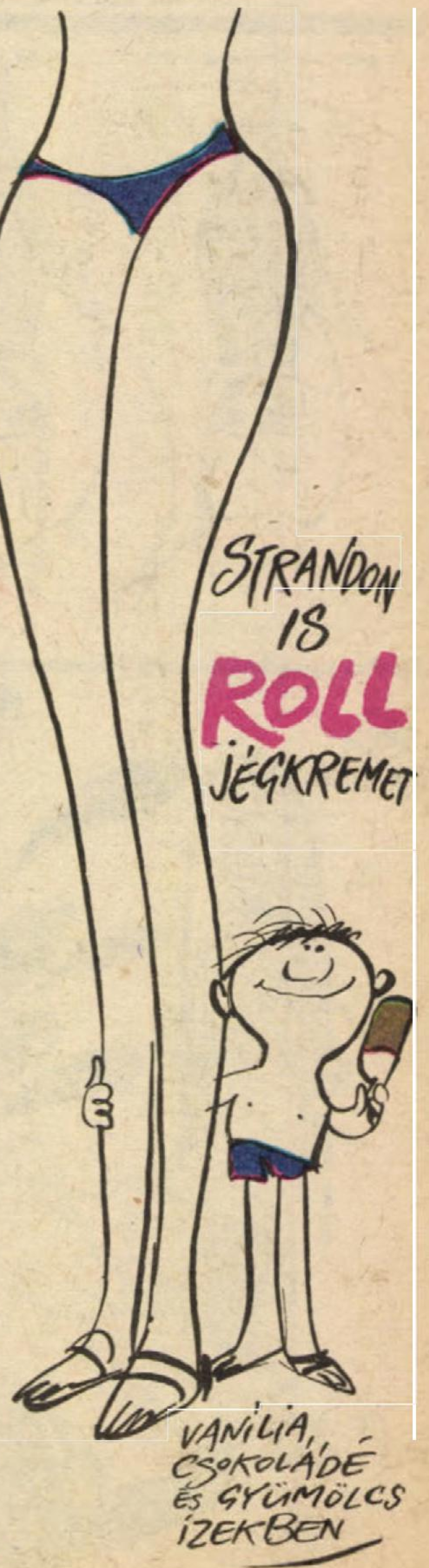
CSERBENHAGYTA a HŰTŐSZEKRÉNYE?

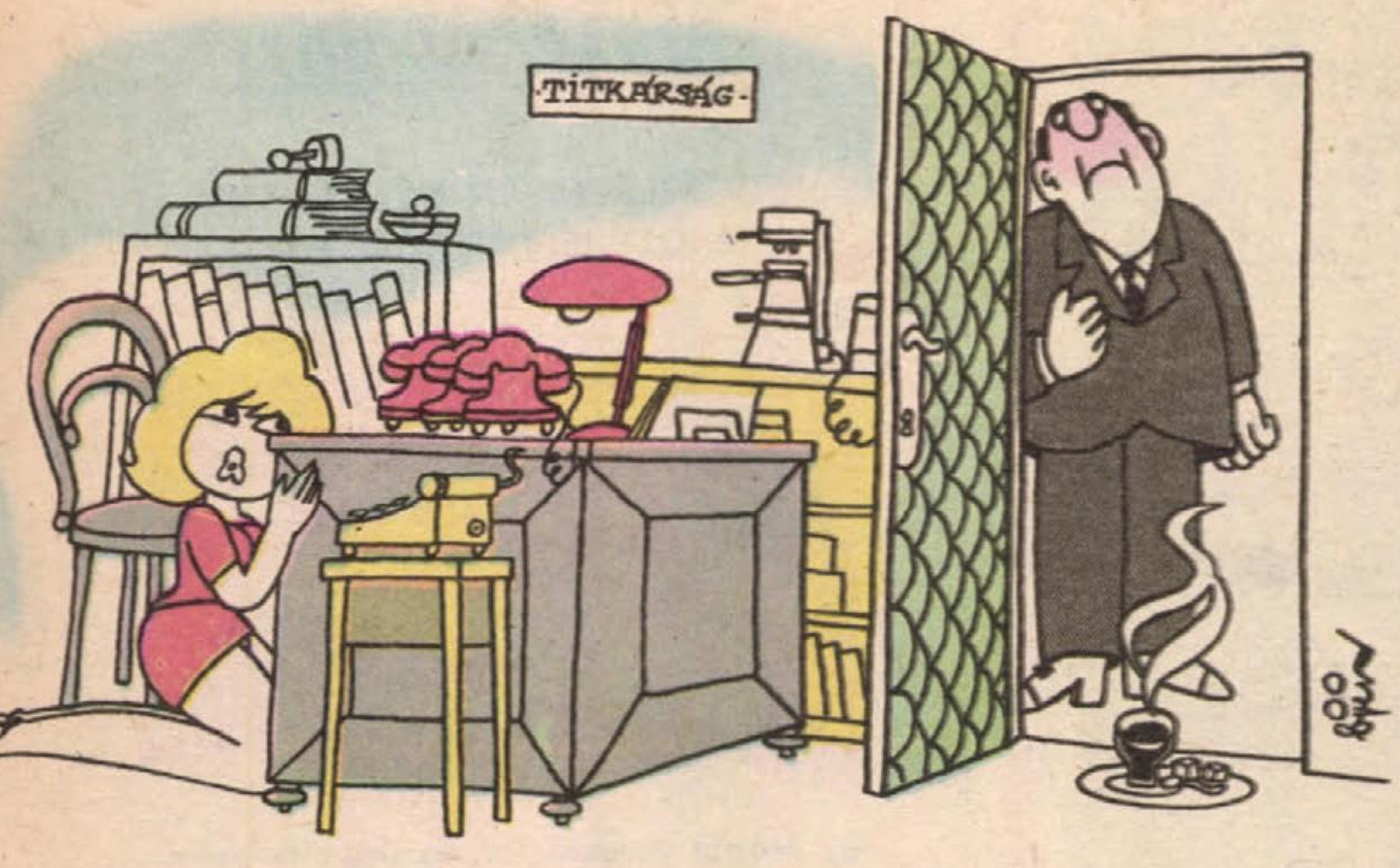
A SZÖVETKEZETI IPAR AZONNAL ELSŐSEGÉLYT NYÚJT!

HIBABEJELENTÉS: naponta 7.30-tól 19 óráig, a 313-313, a 126-140 és a 117-809-es telefonszámon.

KÜLFÖLDI ÉS IMPORT HŰTŐGÉPEK GYORS, SZAKSZERŰ JAVÍTÁSA

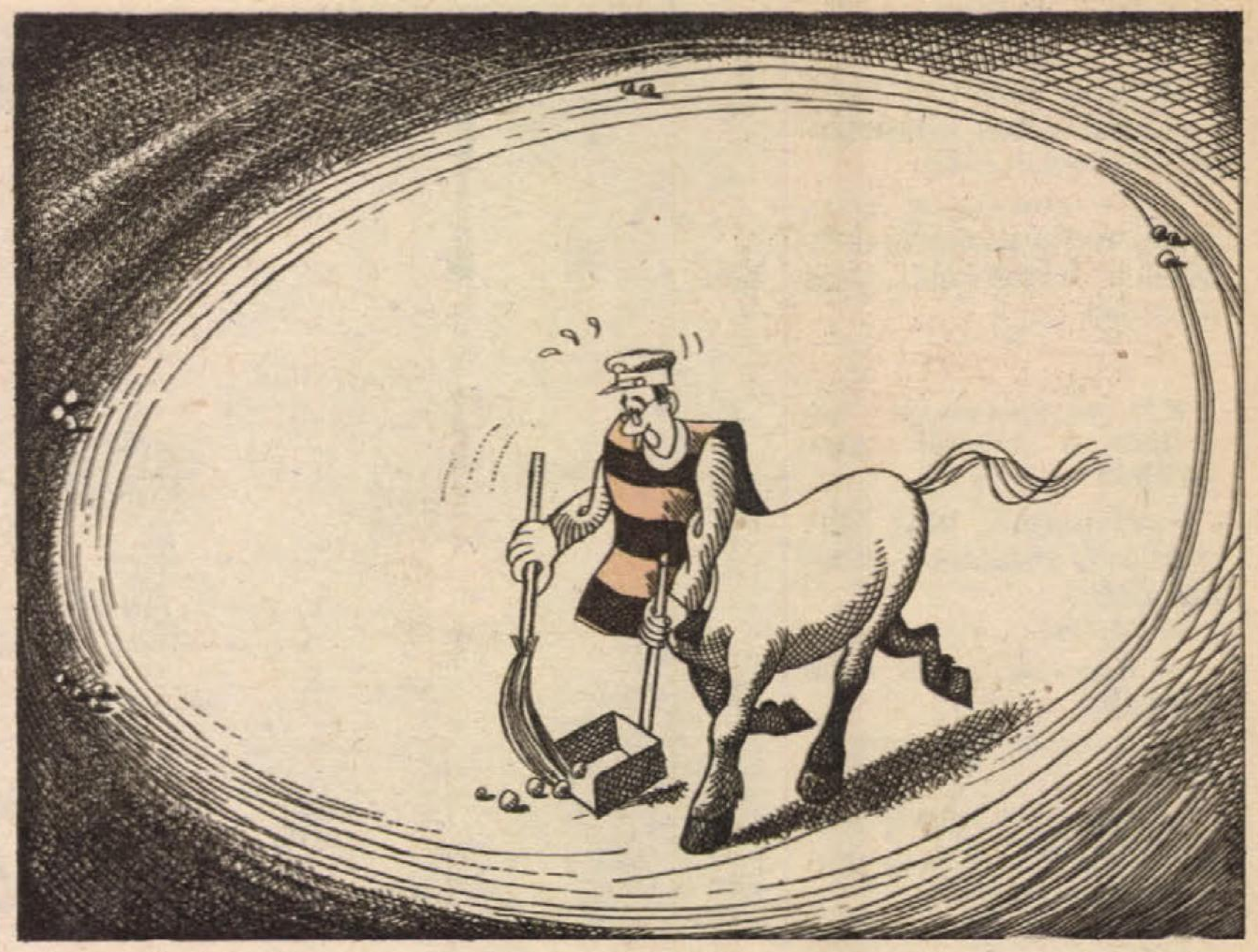

ÚJ TITKÁRNŐ

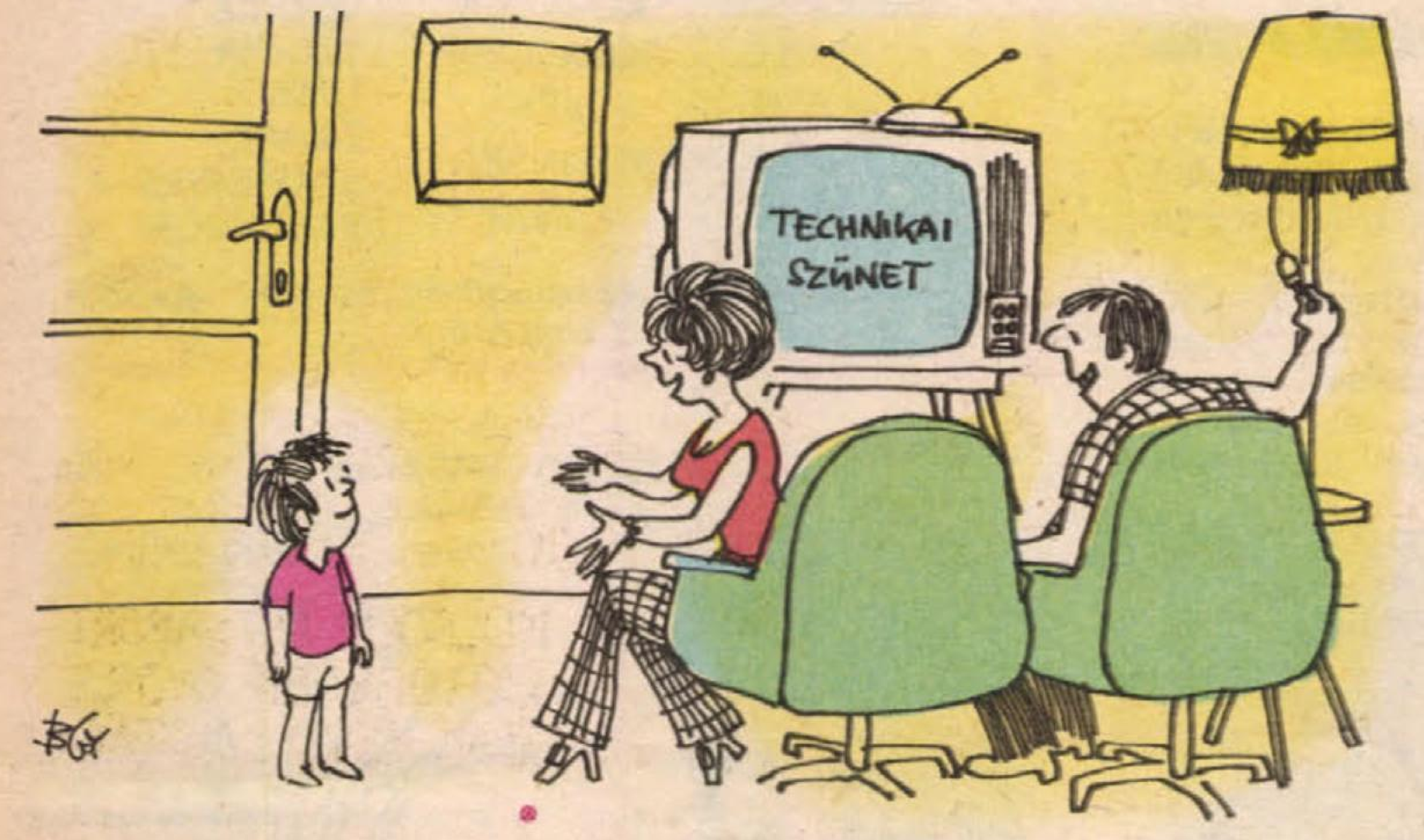
Az első kávé

ELHIBÁZOTT BEOSZTÁS

Mészáros András e rajzával nyert díjat a kanadai Montrealban rendezett karikatúra-kiállításon.

ELFOGLALT SZÜLŐK

– Jé, mutasd magad, de megnőttél!

HIRDETÉSEINK

HIRDETÉSEINK

ÖTVENEN TÚL ...

Ötvenen túl már szikkadtabbak és ridegebbek a csontok. Ötvenen túl már sok minden kezd sajogni, fájni. Hol itt szúr már, hol ott. Ötvenen túl már közelebbi kapcsolatba kerül az ember az anatómiával: megtanulja, hogy merre fekszik a máj, a vese, a mellhártya, a rekeszizom. Szóval ötvenen túl már az orvos figyelmébe és bizalmába ajánljuk magunkat, nézné már meg úgy alaposan sokat használt és sokat kopott testünket, nem mint ha baj volna, de nehogy esetleg hirtelen...

És ötvenen túl már van is észrevétele a doktornak. Kicsit magas a vérnyomás, ittott szűkebbek az erek, néha rendetlenkedik a szív, s talál meszet a tüdőn, rozsdát a csigolyákon, duzzanatot a mirigyeken... Talál, mert azelőtt tájára sem néztünk, nem kellett, nem hiányzott, nem bíztunk benne. Ha valami kis baj adódott, rábíztuk a természetre, és az helyre is hozta, amit mi rontottunk. Szóval mondom: talál az orvos ezt is, azt is, és elkezd érdeklődni az életmódunk iránt.

— Szereti a zsíros ételeket, ugye?

— Nem, nem mondhatnám... Nem vagyok haspárti. Inkább a főzeléket, a zöldséget, a gyümölcsöt... Olajjal főzünk, doktor... És nem eszem sokat. Este pedig csak befőttet, efélét...

— Helyes, nagyon helyes! De talán sokat dohányzik!

— Húsz éve elhagytam, doktor. A feleségem sem tűrné... a lakás miatt sem...

— Akkor talán a kávé! A kávé!

— Egyet iszom naponta, de azt is kezdem mellőzni, amióta a kutatók valamit találtak benne, valami gyanús...

— Így kell, bizony! De talán keveset mozog!

— Reggel tizenöt perc gimnasztika, délben egy óra séta, este kocogás. Nem sok, úgy három kilométer...

— Kitűnő!... Kitűnő!... De bizonyára sok a munka, az idegeskedés, talán goromba és értetlen a főnöke... Túlórák...

— Nyugalmasabb beosztásom van már, és nagyon rendes a főnököm. Ő is nyugdíj felé ballag... S most már itt vannak a szabad szombatok is...

— Jól alszik? Szed valami altatót?

— Nem kell semmi... Fél óra a napilapokból, s úgy alszom, mint a tök... Hatkor

pontosan felébredek, órát lehetne igazítani hozzám!

— Bizalmasan... mint orvos kérdezem: talán sietősen él a szerelemben? Esetleg az időtől való félelem miatt mohóskodik?

— Ugyan, doktor! Példás családi életet élek!

Az orvos leteszi a műszereit meg a szemüvegét, elnéz a messzi semmibe, majd megszólal.

— Maga nem arra volt kíváncsi, hogy mi van a szervezetével, hanem hogy mi lesz

— Hát...

— Hát akkor éljen egy kicsit! S tíz év múlva jöjjön majd vissza!

Sz. Simon István

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Papa a fiának:

— Hallatlan! A pótvizsgán is megbuktál!

— Ne csodálkozz ezen, papa, ugyanazokat a kérdéseket adták fel, mint legutóbb...

*

Két hajóskapitány beszélget a kikötői csapszékben.

— Hallottad, hogy Michaelsen kapitányt elbocsátották?

— Miért?

— Kiderült róla, hogy színvak.

— S ezért bocsátották el?

— Igen. A Fekete-tenger helyett a Vörös-tengerbe ment be...

MAGÁNYOS CÉDRUS

JUGOSZLÁVIÁBA UTAZÓ OLVASÓINKHOZ!

JUGOSZLÁVIÁBAN NYARALNAK? OTT IS KAPHATÓ A

Ludas Matyi

az alábbi városokban és üdülőhelyeken,

a „VJESNIK" feliratú újságárusító pavilonokban:

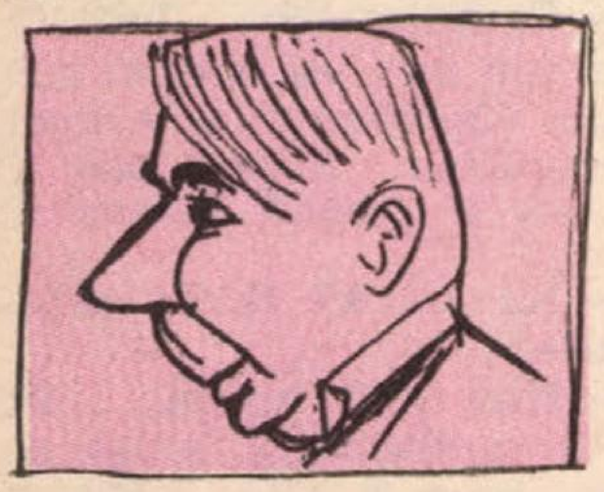
CREVENKA, RIJEKA, PULA, SARAJEVO, POREC, ROVINJ, SPLIT, LABIN, CRIKVENICA, HERCEG NOVI, HVAR, KORCULA, DUBROVNIK, KRK, MALINSKA, PUNAT, MAKARSKA, MALI LOSINJ, SIBENIK, PRIMOSTEN, VODICE, TROGIR, UMAG, ZADAR, STARIGRAD–PAKLENICA

A pavilonokban Népszabadság és Nők Lapja is kapható

ANEKDOTÁK

Kosztolányi Dezső egyetlen nagy szerelme a magyar nyelv volt. Egy külföldön megtelepedett írótársának, aki német nyelven munkálkodott, ezt írta:

„Hogy az országot elhagytad, megértem — de hogy lehettél hűtlen ikes igéinkhez?"

Szép Ernő késő éjszaka odalépett egy Andrássy úti kávéházban egy magas, szőke férfiúhoz, aki már vagy a tizedik levelet írta:

— Mi az, pajtás?

— Hagyj békén — válaszolt a kérdezett —, leveleket írok...

Szép Ernő végignézett a szárítás céljából szétrakott leveleken, és megdöbbenve látta, hogy ahány levél, anynyiféle írás.

— Mi ez? — ismételte a poéta a kérdést ámulva.

A levélíró keserűen legyintett:

— Hagyd, a lapomnál nagyon üldöznek. Nem ismerik el a tehetségemet. Ma nagy nehezen kiadták egy novellámat és most elismerő leveleket írok a szerkesztőnek — a *közönség köréből*...

Molnár Ferenc egyszer megkérdezte Kiss Józsefet A Hét főszerkesztőjét, miért ad neki és Krúdy Gyulának csak öt forintot egy elbeszélésért, és Pekár Gyula miért kap tízet?

Mire Kiss József ezt felelte:

— Pekár gazdag ember, annak nem lehet öt forintot adni...

Lakatos Lászlót megkérdezték egy fiatal művésznő tehetségéről. Az író tömören ezt felelte:

— Egyszer láttam a hölgyet, mégpedig a Stuart Mária címszerepében. Olyan rossz volt, hogy én már az első felvonásban lefejeztettem volna.

Szomory Dezsőt egy társaságban megkérte egy hölgy, árulja el a titkos telefonszámát.

— Szívesen — szólt az író —, de sajnos nem tudom.

A hölgy elcsodálkozott:

— Hogy-hogy? Nem tudja a saját telefonszámát?

Mire Szomory elgondolkozva válaszolta:

— Nem bizony. Nem szoktam magamat felhívni...

Révész Tibor gyűjtése

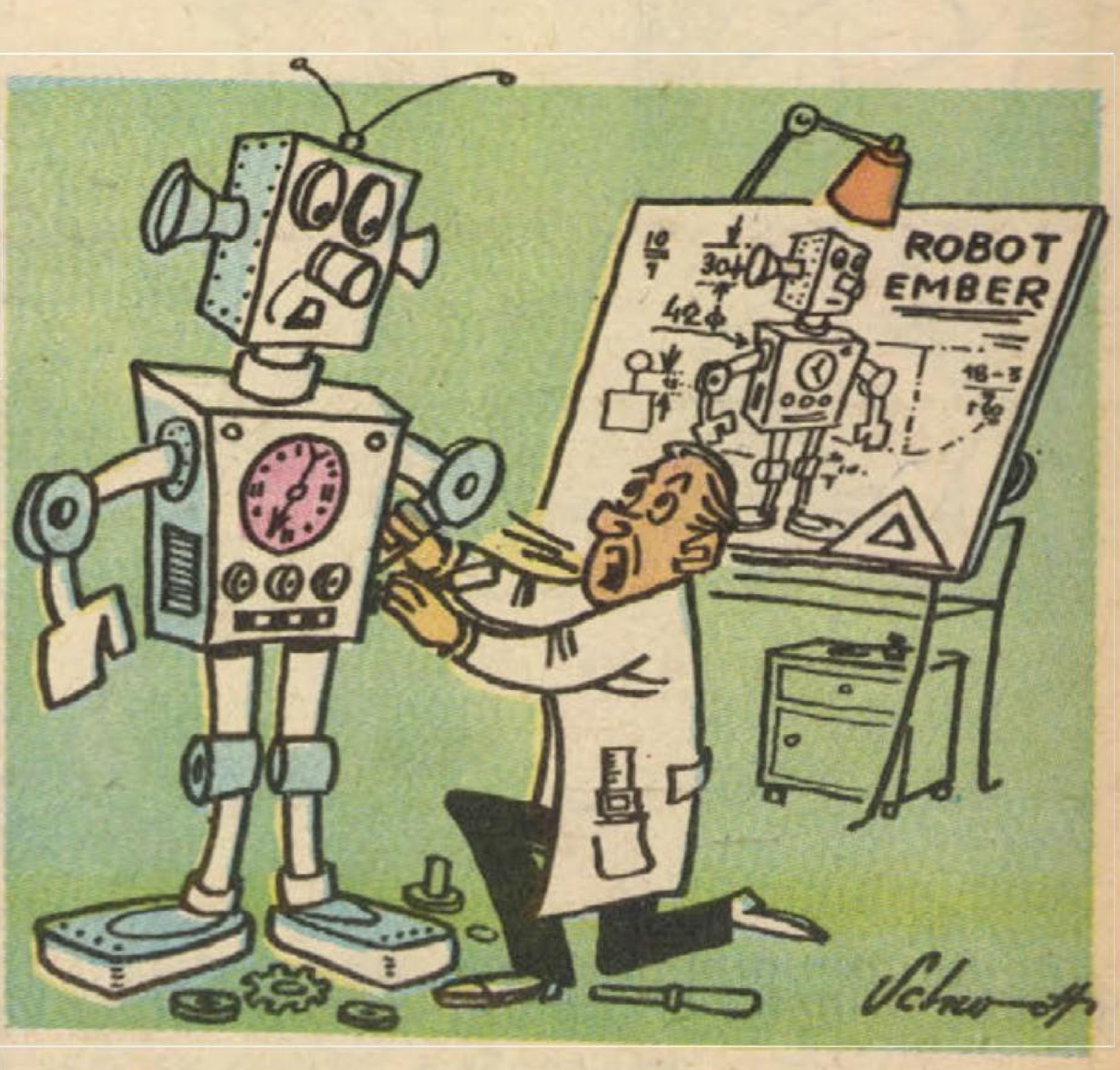

VESZÉLYES SPORTÁG

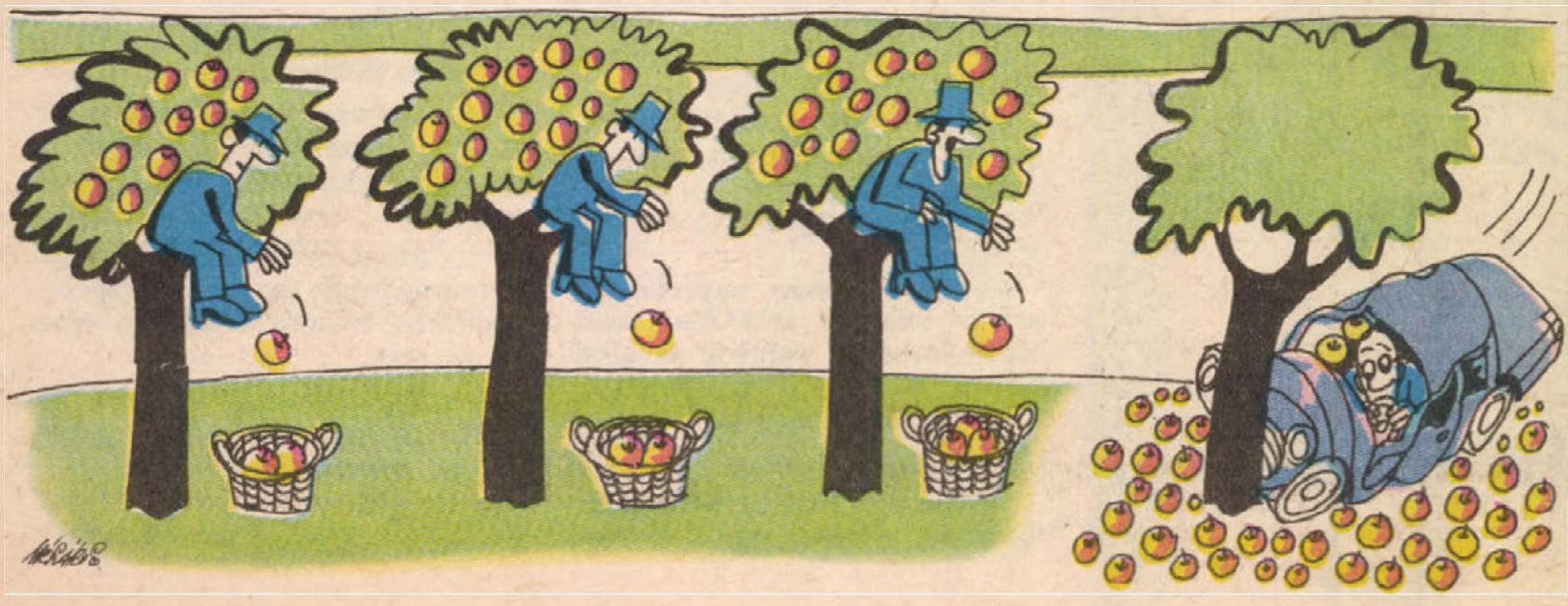
– Felülről dobták le...

FENYEGETÉS

– Ha állandóan belebeszél a munkámba, átkonstruálom!

PRAKTIKUS MÓDSZER

MAGÁNY

„Bernhard Cornfeld, a Tengerentúli Beruházási Társaság vezérigazgatója az utóbbi évtized legnagyobb sikkasztója. Az összeharácsolt pénzösszeg nagyságát csak sejteni lehet, ha meggondoljuk, hogy Cornfeld a Beruházási Társaság csődje után tizenegy hónapot töltött egy svájci börtönben és most másfél

millió dolláros letét ellenében helyezték szabadlábra. A börtön fáradalmait Lon Angeles melletti villájában pihenі ki. Az őt meglátogató újságíróknak a következő nyilatkozatot tette: „Házamban huszonkét hálószoba van. Pillanatnyilag tizenkilenc foglalt. Ugyanis állandóan unatkozom és csak nők társaságában vidulok fel. De így is csak kis időre. Azt hiszem, egész életemben magányos maradok".

Van rá esély. A huszonkét hálószobás villa lakóját eddig 122 millió dollárra perelték a károsultak.

ELSŐOSZTÁLYÚ TEMETÉS

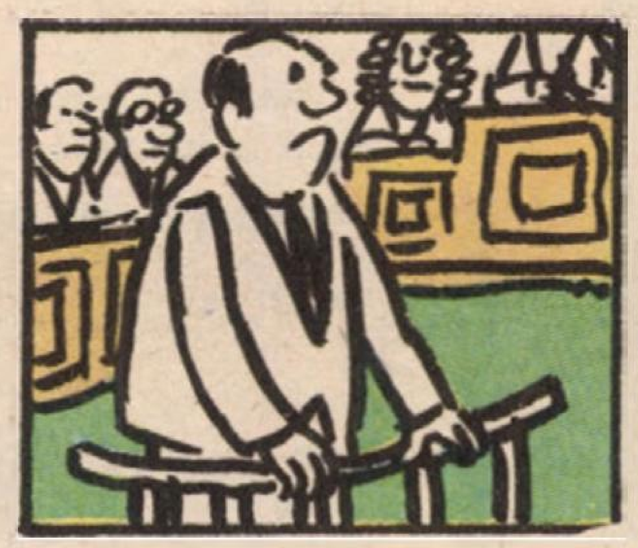
Knowle Green angliai faluban nagy temetés volt. A halott címe-neve: „A legkegyelmesebb Lord Grimsby of Katmandu". A bebalzsamozott tetem három hétig feküdt egy selyemdrapériákkal leborított ravatalon és a koporsót ezer szekfű díszítette. A temetésen e célra szerződtetett színészek Shelley és Wordsworth költeményeit szavalták. A ravatalon fekvő tetem fejét drágakövekkel díszített nemesi korona fedte. A temetési költségeket, amelyek több mint 1500 angol

fontot tettek ki, David Bates harminc esztendős régiségkereskedő fedezte, aki így temettette el „Lord Grimsby of Katmandu" nevű papagáját.

JÖN A JÉGHEGY?

Az amerikai politikai jobboldal köreiben meglehetős megdöbbenést és elkeseredést keltett, hogy Connally volt amerikai

pénzügyminisztert is bíróság elé állítják. Azzal a váddal, hogy a tejárak emeléséért harcoló amerikai tejtermelők szövetsége több tízezer dollárral megvesztegette. A megdöbbenést az okozta, hogy sokan abban bíztak: a demokratáktól a republikánus oldalra pártolt Connally győzelemre segítheti a megtépázott kormánypártot a legközelebbi elnökválasztásokon. David Brinkley, az NBC televíziós társaság egyik leghíresebb kommentátora egyetlen mondatban foglalta össze az ügy jelentőségét: „Connally is megváltotta az elsőosztályú kabinjegyet a Titanicra."

FEJTÖRŐ

Dühöng a kánikula és Angliában sem lehet kőművest kapni. Ezért Graham Lowndes, Peterborough városka lakója házacskájának két kis szobája között nem tudta kibontatni a közfalat, hogy nagyobb helyiséget kapjon a helyén. Kétségbeesésében a kisvárosban lakó

Walter Cornelius ötvennégy esztendős erőművészhez fordult, aki a cirkuszban acélgolyókat szokott görgetni a homlokán. Mr. Cornelius fejével rombolta szét a két szoba közötti közfalat, majd — a londoni Times riporterének tudósítása szerint — ezzel a kéréssel fordult megbízójához: „Kérek egy aszpirint!"

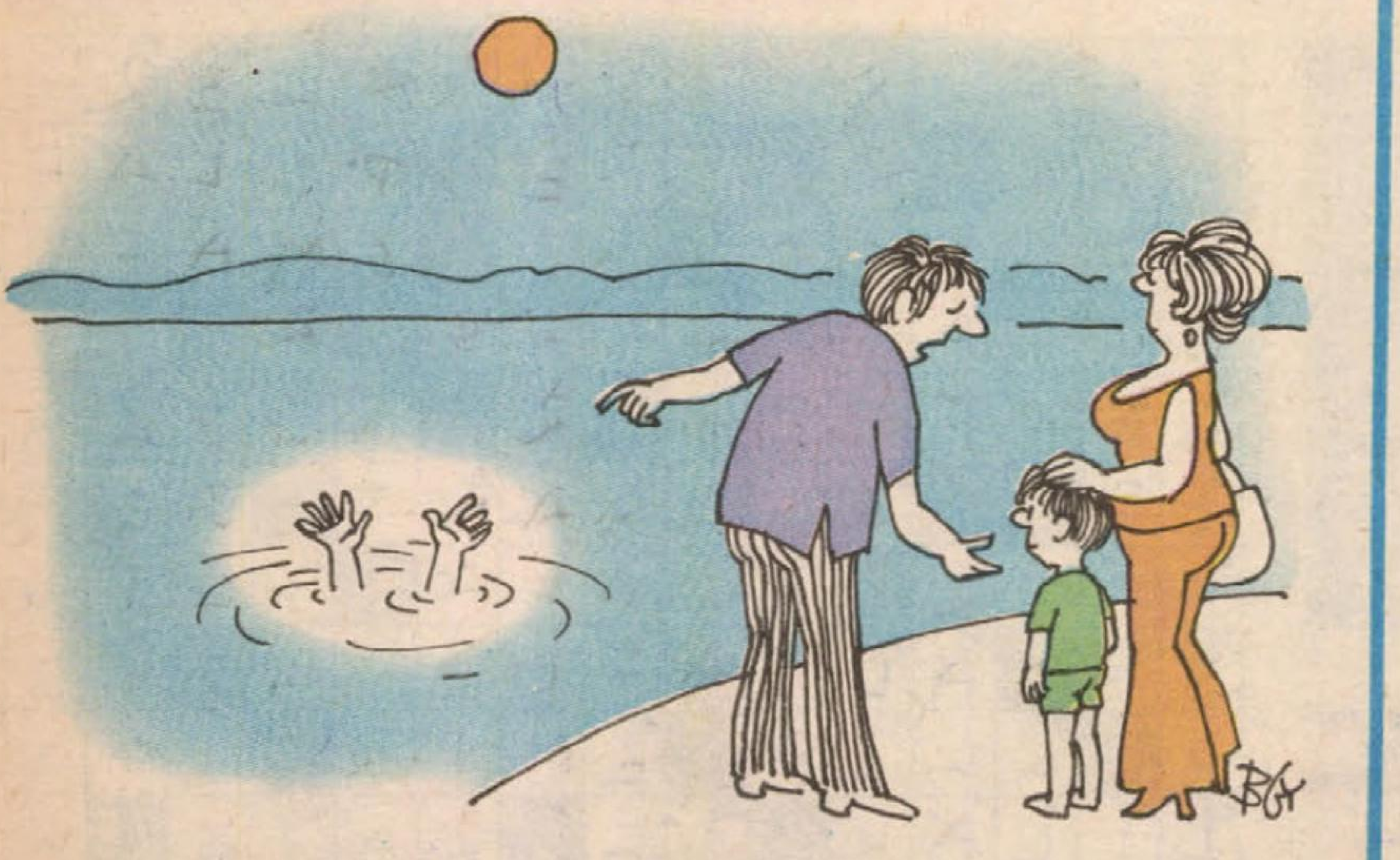
VESZÉLYES FRIGY

David de Rotschild, a hírneves bankárcsalád francia ágának legfiatalabb sarja eljegyezte az olasz állampolgárságú 18 esztendős Olympia Aldebrandini kisasszonyt. Az eljegyzésről a vőlegény a sajtónak egyebek között a következőket mondotta: „Olympia családja ellen igazán senkinek sem lehet kifogása, még a Rotschildoknak sem. Ősei között volt egy algiri főrabbi és két pápa."

Az olasz lapok most közlik, hogy David de Rotschild nem éppen veszélytelen kalandba bocsátkozott: a két szóban forgó pápa-ős közül az egyik ugyanis VI. Sándor, a vérekezű Borgia-pápa.

PEDAGÓGIA

— Látod, kisfiam, ezért kell úszóleckéket venni.

TETTENÉRÉS

— Mit csináljak? Egy pillanatra megtévedtem!

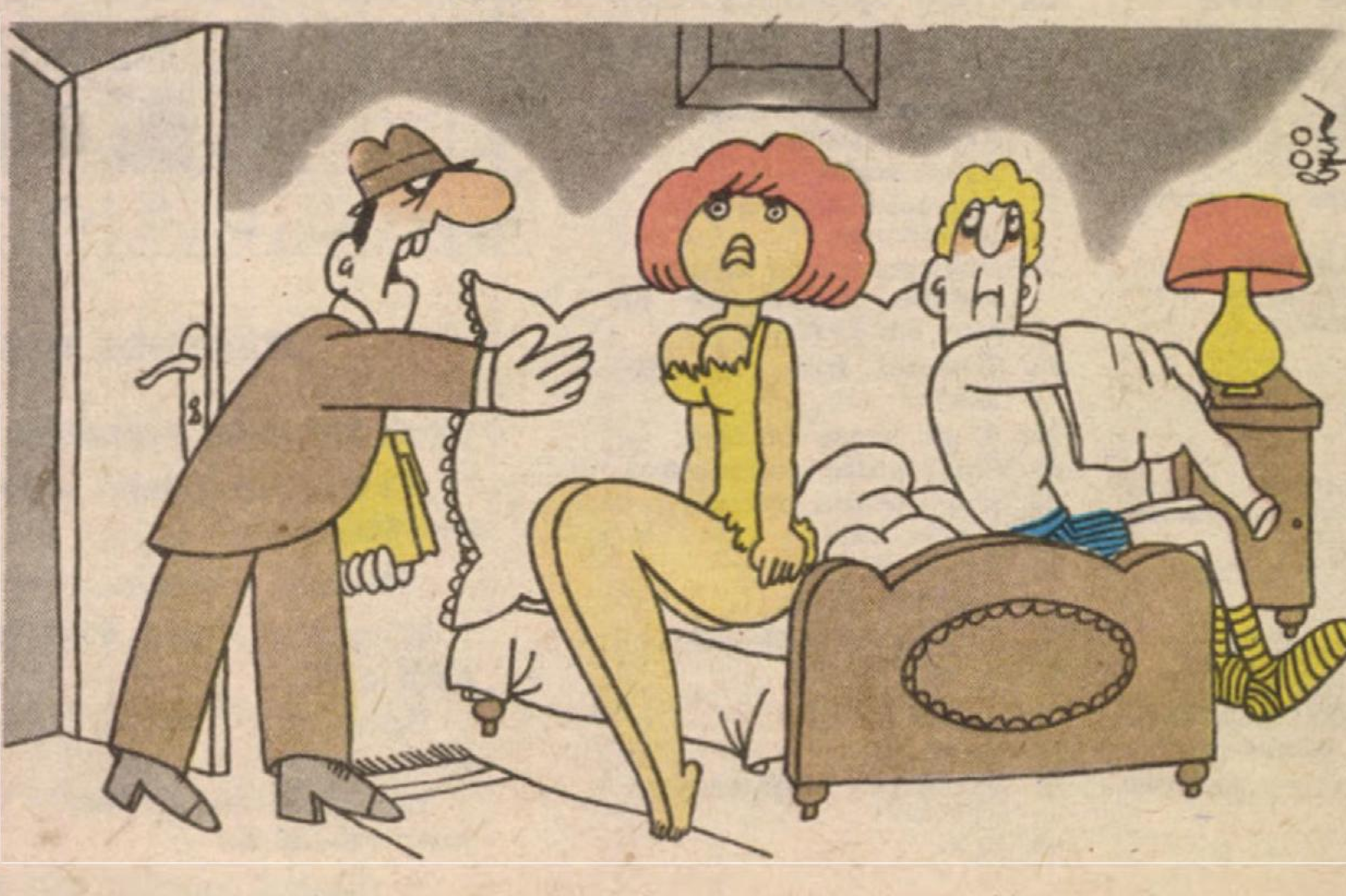
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-33 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

HALLGATAG ASSZONYKA

— Legalább mondd azt, hogy a frontátvonulás az oka!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Rettenetes alak ez a pénztáros! Nem merek ránézni: kancsalít, az orra ferde, a füle óriási ... Tulajdonképpen miért vették fel?

— Óvatosságból. Ha megszökik a pénzünkkel, könnyen fel lehet ismerni ...

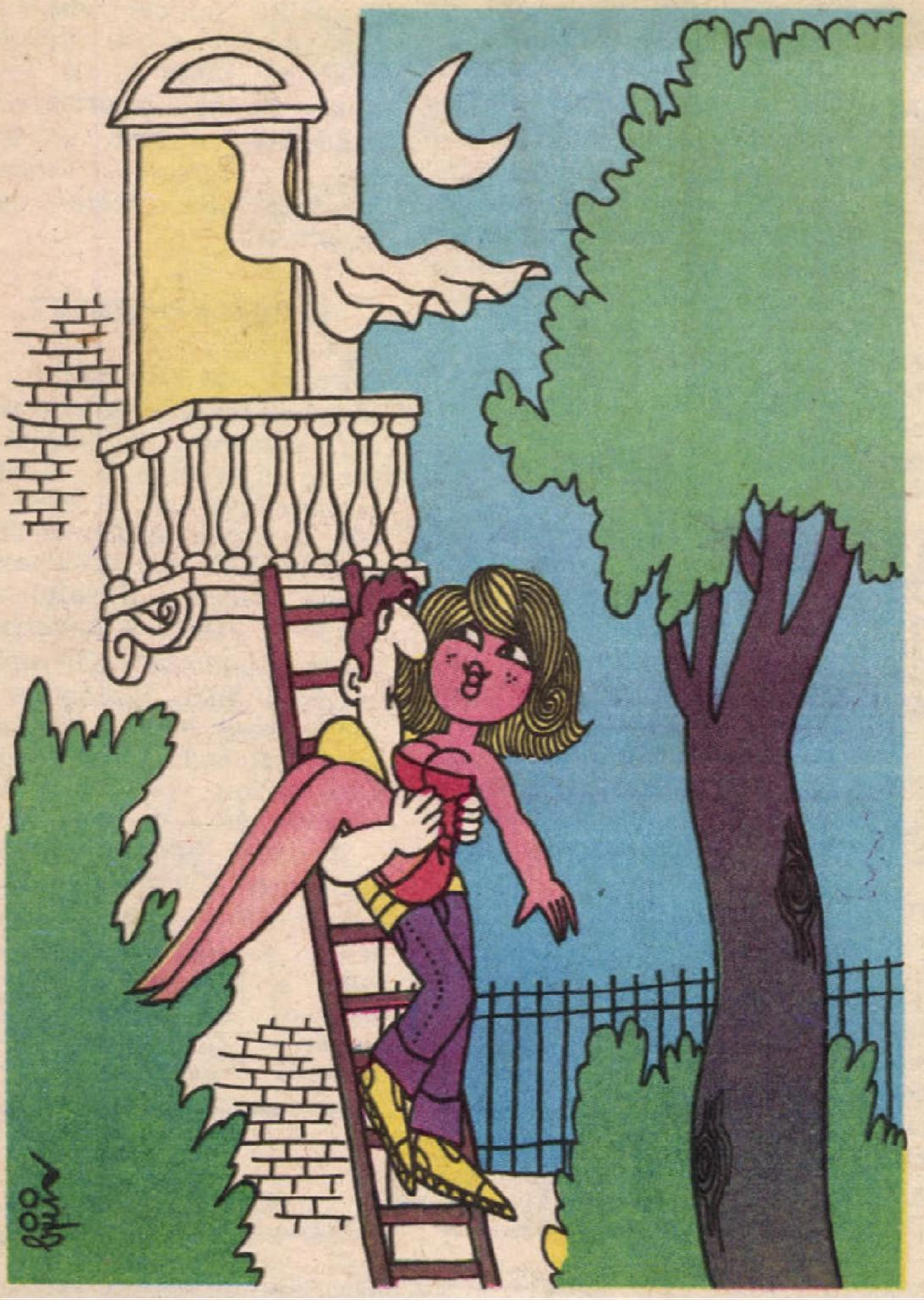
*

— Tudja, szomszédasszony, én igazán nem panaszkodhatom a férjemre. Nem kártyázik, nem iszik ...

— Nem is dohányzik?

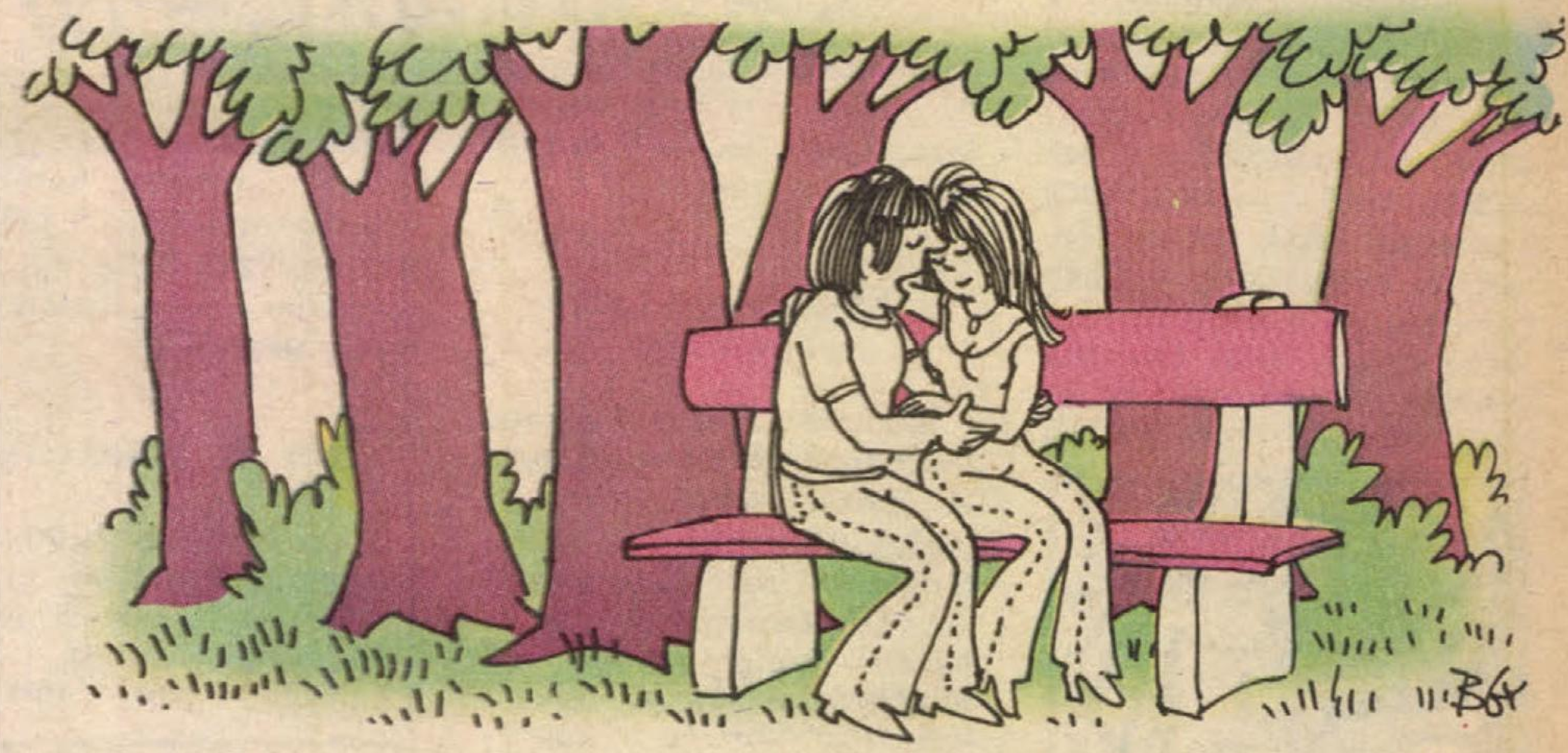
— Ritkán. Egy jó ebéd után persze rágyújt, de ilyesmi legfeljebb kétszer fordul elő egy évben ...

ROMANTIKUS LÉLEK

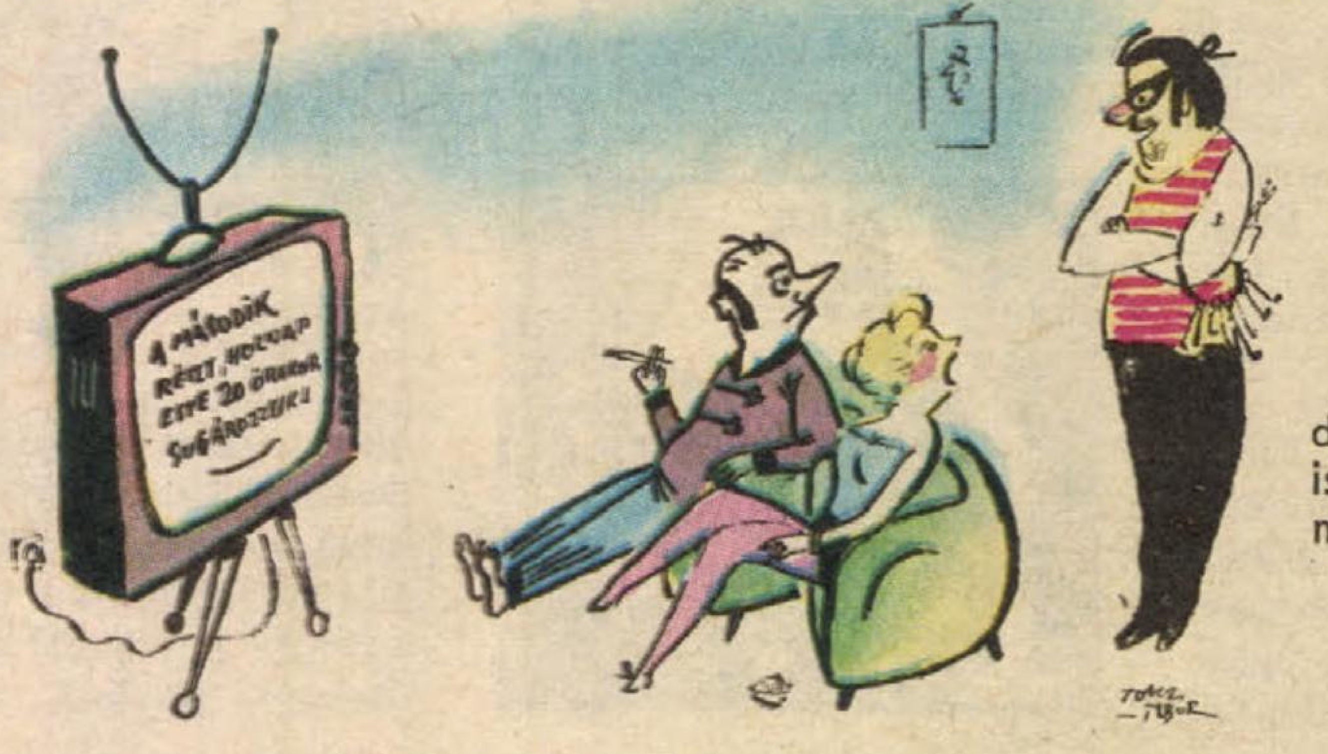

– Az előző férjem is így szöktetett meg.

CSALÁDALAPÍTÁS

– Most még azt kell eldöntenünk: menjünk-e dolgozni, ha kétmillió forintot nyerünk a lottón?

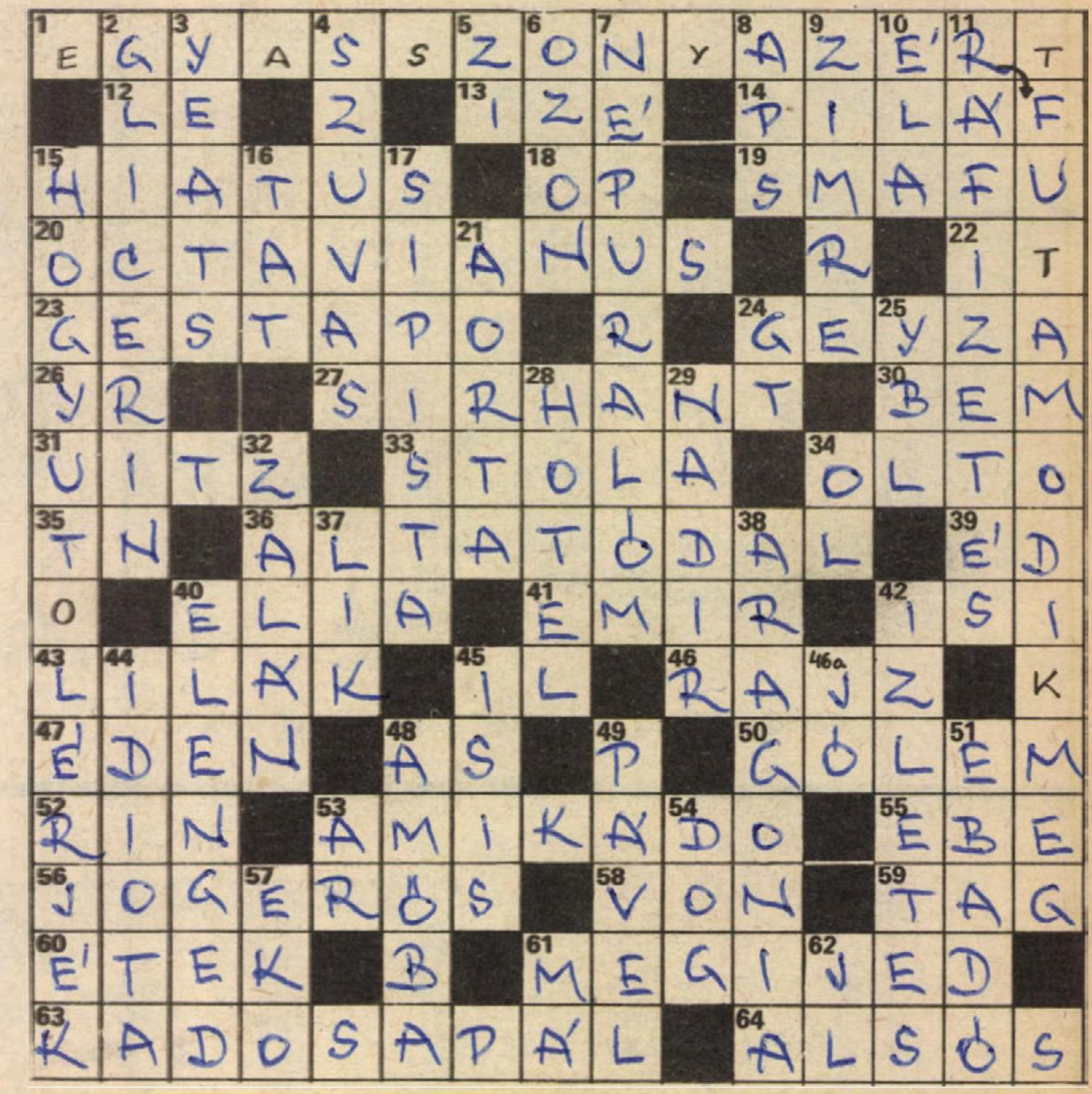

LEBILINCSELŐ TÉVÉMŰSOR

– Ha megengedik, akkor holnap is teszem tiszteletemet...

Rousseau mondta

Keresztrejtvényünk vízszintes 1. és függőleges 15. soraiban Jean Jacques Rousseau (1712—1778) egy aforizmáját rejtettük el. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 19-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők jutalma: háromszor száz forint.

VÍZSZINTES

12. Igekötő
13. Egy szó, amely mindent pótol
14. Török rizses hús
15. Verstani fogalom („hangűr")
18. O. P.
19. Annyi mint: semmi, semmiség
20. Julius Caesar fogadott fia, a római császárság megalapítója
22. . . élet
23. A hitleri Németország egyik rosszemlékű szervezete
24. Ősmagyar név (Géza)
26. Y. R.
27. A temetőben sok van
30. A szabadságharc híres tábornokainak egyike
31. A Tanácsköztársaság egyik emlékezetes plakátjának alkotója
33. Női vállkendő-féleség
34. Ilyen anyagra járvány idején van szükség
35. T. N.
36. A kisbaba Tardylja
39. É. D.
40. Világhírű filmrendező keresztneve
41. Arab törzsfőnök
42 M-mel becézett Mihály
43, A Dózsa-futballisták mezei
45. Olasz névelő
46. Grafikai mű
47. Ádám és Éva lakóhelye
48. Régi római pénz
50. Kabalisztikus műember
52. . . . ocerosz
53. Sullivan operettje
55. Kutyája
56. A meg nem fellebbezet ítélet
58. Húz — más szóval
59. Szövetkezeti dolgozó
60. Ennivaló (ritkán használt szóval)
61. „Inába száll a bátorsága"
63. Kossuth-díjas zeneszerzőnk
64. Kissé divatjamúlt kártyajáték (magyar kártyával játsszák)

FÜGGŐLEGES

2. Sűrű, színtelen folyadék, a szappangyártás mellékterméke
3. Nobel-díjas ír költő (1865—1939)
4. Szúrágta fa jelzője
5. A zivatar kezdete
6. A levegőben keletkező jellegzetes szagú gáz
7. Demokrácia — magyar szóval
8. A. P. S.
9. Több magyar film forgatókönyvének írója
10. B-vel: magyar királyok neve volt
11. A rossz üzletvezetés „jutalma"
16. Hajó része
17. Aki hamisan kártyázik
21. A legnagyobb ütőér neve
24. G. T.
25. Nagy építészünk volt
28. Vendéglátó üzemegység
29. A zenit ellentéte
32. Bolgár fejedelem volt Árpád idejében
34. Állati lakás
37. Folytonossági hiány (népiesen)
38. Spanyolország egyik vidéke, valamikor önálló királyság volt
40. Távozni hagy — egy szóval
42. A jó koszt jelzője
44. Szellemileg fogyatékos
45. Óegyiptomi istennő
46/a. Nem rossz
48. Egysejtű lény
49. Orosz férfinév
51. Állatbarátok fizetik
53. A. R.
54. Angol kutya
57. E. K. O.
61. Fordítva: ellentétes kötőszó
62. J. L.

„HASZNOS TANÁCS"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Előbb fesse tele a falat, és azután meszeltessen."

100—100 forintot nyert:

Wenczler Antal, 7741 Nagykozár, Bogádi u. 23.

Rubóczky István, 1203 Bp., János tér 3.

Balázs Ibolya, 8200 Veszprém, Felszabadulás 53/a.

A díjakat postán küldjük el.

```
előbbfessetelea
rabráby ila ilf
ökör ilf tn ura
lol b aetius al
ed simul plomba
vasaló koros ot
elemicsapás él
soroksár sztk o
 m sokkol oá ir
é c mo lombroso
soho santiago s
avi k rit  y tz
zongora okt kel
u imbisz sehová
tánmeszeltessen
```